

புதுச்சூரீ

பாலகிளி பால்

அனாமிகா வெளியீடு

4616

“சமுதாயக் கொள்கூக் இலக்கிய காம்த்தா
வைச் சுவானுபவம் பெற்ற தனிப்பிற
வியாகக் காணவில்லை. இக் காலத்தில்
எழுந்த அறிவுத் துறைகளும் இயக்கங்க
ளும் அவனையும் பாதிக்கின்றன. அவன்? ”
பெரும்பாலான மாந்தரிலிருந்து தன்
னெத்தனே பிரித்துக் கொள்ள இயலாது.
அவ்வாறு வேண்டுமென்றே தன்னை ஓர்
எழுத்தாளன் சமுதாயத்தின் இயக்கங்க
விலிருந்து துண்டித்துக் கொண்டால்
அவன் மெய்மையைப் புறக்கணிக்கிறான்.
சமுதாயக் கொள்கை கலை, இலக்கியத்
தில் வெளிப்படும்போது யதார்த்த
வாதம் என்று வழங்கப்படும். அறிவியல்,
உணர்ச்சியுட்டும் பொருள் அழுகுக்
காட்சி என்றெல்லாம் மனித அனுபவத்
தைக் கூறுபடுத்தாமல் மனிதனுக்குரிய
எதனையுமே புறம்பானதாகக் கருதாது
மானிலம் ‘பயனுற வாழ்வதற்கு’ ஏற்ற
இலக்கியத்தை மெய்மை பிறழாத வகை
யிற் படைப்பதே. இக் கொள்கையின்
பிரதான இலட்சியமாகும். இக் கொள்கை
யின் விவைவாக கவிதைமட்டு மன்றி
உரை நடையில் இயற்றப்படும் சிறுகதை
நாவல், நாடகம் என்பனவும் புதிய புதிய
பொருள்களையும் உத்திகளையும்
கொண்டு வளர்ந்து வருகின்றன.”

பேராசிரியர் கைலாசபதி

காணிக்கை

எனது தந்தையார் காளியப்பு பாலசிங்கத்திற்கும்
தாயார் குமாராமி தெய்வ நாயகத்திற்கும் இந்நால்
சமர்ப்பணம்.

நன்றிகள்.
நிதி ஏற்பாட்டுக்கு உதவிய

மக்கள் வங்கி

அரசடி
மட்டக்களப்பு.

முகாமையாளர்

திரு. எஸ். கருணாநிதி

வங்கி அதிகாரி

திரு. க. ஆறுமுகம்

இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள ‘முன்னொரு காலத்திலே’ எனும் சிறுவர் நாடகம் ‘தகழி’ ஏப்ரல் 1991 சஞ்சிகையில் திரு. க. பூரணச் சந்திரன் அவர்கள் எழுதிய ‘விலங்குகள் பள்ளிக் கூடம்’ எனும் காட்டுன் சினிமாக் கதையை தமுவி எழுதப்பட்டுள்ளது.

பாலசுகுமார்
நாடகங்கள்

பாலசிங்கம் சுகுமார்

உதவி விரிவுரையாளர்
நுண்கலைத் துறை
கலை, கலாசாரபீடம்
கீழ்க்குப் பல்கலைக்கழகம்
மட்டக்களப்பு.

வசந்தம் புத்தக நிலையம்
405 அருச்சனா வீதி,
யாழ்ப்பாடு

அனாமிகா

அனாமிகா - I

அனாமிகா பதிப்பகம்
219, பார் வீதி
மட்டக்களப்பு.

பாலசுகுமார் நாடகங்கள்
பாலசிங்கம் சுகுமார் | முதற்பதிப்பு | மார்கழி 93
அச்சாக்கம் புனித செபத்தியார் அச்சகம் மட்டக்களப்பு |
வெளியீடு அனாமிகா | விலை 75.00 + 15/- ₹ 90/-

சில வார்த்தைகள்

இன்றைய தமிழ் நாடகச் சூழலில் நாடகம் குறித்த விஷயங்களோ அல்லது நாடகங்களோ புத்தகமாக வருவது என்பது எப்போதாவது அரிதாக நடக்கிற ஒரு விஷயமாகி விட்டது. இக்கால கட்டத்தில் நாடகத்தில் மக்கள் எதிர் நோக்குகிற பிரச்சினைகளை அவர்கள் புரிந்து கொள்கிற முறையில் நவீன உத்திகளுடன் அளிக்க வேண்டியது சமூக மாற்றத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களது கடமையாகி றது. நம்பிடையே வாழும் வீர்யம் மிக்கதோர் அரங்கை உருவாக்க நமக்கென்று ஒரு நாடக மரபு வேண்டும். இந்தச் சூழலில் பல்வேறு நாடகங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றின் தன்மை தரம் குறித்து வேறுபட்ட கருத்துக்கள் நிலவினாலும், பல்வேறுபட்ட நாடகங்கள் வருவதன் மூலமே நாடக உலகில் புதிய அடித்தளம் ஒன்றை அமைக்கவும் நமக்கென ஒரு மரபை இனங்காணவும் முடியும்.

அந்த வகையில் பலவகைப்பட்ட நாடகங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு தொகுப்பை முதல் வெளியீடாக வெளியிடுவதில் ‘அனாமிகா’ பதிப்பகம் பெருமை கொள்கிறது. மேலும் பல நாடக நூல்களை தொடர்ந்தும் ‘அனாமிகா’ வெளியிடும் என்றும் உறுதியளிக்கிறோம்.

பிரமிளா சகுமார்
‘அனாமிகா’
219, பார் வீதி,
மட்டக்களப்பு.

முன்னுரை

சிறுகதை, நாவல், கவிதை, நூல்கள் வெளிவந்மளவு தமிழில் நாடக நூல்கள் வெளிவருவது குறைவு. முன் குறிப்பிட்ட மூன்று இலக்கிய வடிவங்களிலும் பரிசோதனை முயற்சிகளும், வெளிப்படுத் தலைப் புதிய போக்குகளும் காணப்படுமளவு தமிழ் நாடகத் துறையில் காணப்படுவது அரிது.

சிறுகதை, நாவல், கவிதை ஆகிய துறைகளின் நவீன போக்கு கள் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்குப் பரிச்சயமான அளவு நாடகத்தின் நவீன போக்குகள் நமது நாடக எழுத்தாளர்கள்க்கு பரிச்சயமாகா திருப்பது இதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாமா என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

மிக அரிதாக வெளிவருகின்ற ஒரிரு நாடக நூல்களும் பழைய மரபினையும் பாணியையும் அடியொற்றியதாக அமைந்திருப்பதற்கும் இது காரணமாக இருக்கலாம்.

இந்திலையில் வழிமைக்கு மாறானதாகத் தோற்றம் காட்டும் வகையில் பாலசுகுமாரின் நாடக நூல் தற்போது வெளிவருகிறது.

பாடசாலை ஆசிரியராக கணிசமான காலம் கடமையாற்றிய அவர் பாடசாலைகளில் மேடையேற்றவும் மாணாக்கரை நாடகத்தில் ஈடுபடுத்தவும் எடுத்த முயற்சிகளின் விளைவினால் எழுந்த நாடகங்கள் இந்தாலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பல காலமாக பாடசாலைகளில் போட்டிகள் நிமித்தமும் விழாக்களை முன்னிட்டும் நாடகங்கள் ஆசிரியரினால் மாணவர்களினால் நடத்தப்பட்டு வந்திருப்பினும் 1980 களின் பின்னரேயே கல்வி அரங்கு (Educational Theatre) உருவாகியுள்ளது. ஆசிரியர்களின் விருப்பு முயற்சி நடவடிக்கையாக அமைந்த பாடசாலை நாடகங்கள் அவர்களின் விருப்பு முயற்சி நடவடிக்கை வட்டத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு நடிப்பு, ஆட்டம், ஒளியமைப்பு, கதையமைப்பு ஆகியவற்றின் காத்திரமிக்கதான் ஒரு கலைப்பயிற்சியாக அன்றைக் காலத்தில் மாறியுள்ளது.

இதன் விளைவாக சில பாடசாலைகள் தாம் பாடசாலையில் நடித்த நாடகங்களை நூலுருவில் வெளியிட்டுமள்ளன. யாழ்/சன்றிக்குளி மகளிர் கல்லூரியினர் வெளியிட்ட ஏழு நாடகங்கள், யாழ்

டொன்ற் பொஸ்கோ ஆரம்ப பாடசாலைகள் வெளியிட்ட தப்பி வந்த தாடி ஆடு என்பன இதற்கு உதாரண நூல்களாகும். இவ்வகையில் இன்று பாலசுகுமாரின் பாலசுகு மார் நாடகங்கள் எனும் நூலும் வெளிவருகிறது. பாடசாலைகளில் 1990-1993 வரை தாம் எழுதிப் பயிற்றுவித்த நாடகங்களை பாலசுகு மார் நூலாக இங்கு வெளியிட்டுள்ளார். ஆறு சிறிய நாடகங்களை இந்தால் கொண்டுள்ளது தமது கருக்களைப் புலப்படுத்த நாடகத்தை ஒர் ஊடகமாகக் கையாளுகின்றார் பாலசுகுமார். போராட்டத்தில் ஒற்று ஈம், தொழிலாளர்க்கத்தின் தொண்டு, பெண் விடுதலை, இன்றைய கல்வி பற்றிய விமர்சனம், சூழல் பாதுகாப்பு, சமூக ஏற்றத்தாறு என அண்ணம் காலமாக தமிழ் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளே சுகுமாரின் நாடகங்களின் கருக்களாகும்.

கருக்களுக்கு உருவம் தர அவர் மரபு வழிவர நாடக முறையைக் கையாளாது புதிய முறைகளைக் கையாளுகின்றார். ஆடல், பாடல், அசைவுகள், வசனம் என அணைத்தும் ஒன்றினணந்த நாடக வடிவம் (Total Theatre) அவரின் நாடக வடிவமாக உள்ளது.

பொதுவாக மூன்று பிரதான நாடக வடிவங்கள் நம்மிடையே பயில் நிலையிலுள்ளன. ஒன்று மரபுவழிவர ஆடல் பாடல் இணைத்தான் ஒரு நாடக வடிவம், இன்னொன்று வசனம் பேசி நடிக் கும் நாடக வடிவம். மூன்றாவது மேற்கொண்டு இரண்டு இன்னும் பல கலையம்சங்களையும் இணைத்து நடத்தப்படும் அணைத்தும் உட்கொண்ட அரங்கு (Total theatre) வடிவம்.

தம் கருத்துக்களை அழுத்தமாக தெரிவிக்க விரும்பும் நாடகக் காரர்கள் மூன்றாவது வடிவத்தையே பின்பற்றுகின்றனர். பாலசுகு மாரும் அதனையே பின்பற்ற முனைவதனை அவர் நாடகங்கள் காட்டுகின்றன.

ஐரோப்பிய நாடக வரலாற்றிலே இந்த அணைத்தும் உட்கொண்ட நாடக அரங்கு (Total theatre) க்கு ஒரு வரலாறுண்டு. Total theatre என்ற கருத்துருவம் றிச்சட் வாகனரின் (Richard Wagner) Gesamtkunstwerk என்ற எண்ணக்கருவில் இருந்து உருவானது. Gesamtkunstwerk என்பதனை ஒன்றினணக்கப்பட்ட (Collected) ஐக்கியமான (United) முழுதுமான (Whole) கலைகள் (Total Art work) என நாம் அழைக்கலாம். அணைத்தும் உட்கொண்ட அரங்க என்ற சொற்றெரட்டர் எல்லாக் கலைகளும் ஊடறுத்துச் செல்லும் இடமாக அரங்கைக் குறித்து நிற்கின்றது.

எல்லாக் கலைகளினதும் ஐக்கியம் என்கையில் இங்கு நாம் சங்கீதம் அசைவுகள், நடனம், காட்சியமைப்பு, ஒளி முதலியவற்றையே

நினைக்கிறோம்; அத்தோடு இலக்கியம், சிற்பம், கட்டிடம், ஓவியம், தொழில் நுட்பக் கலைகள் இவற்றையும் கலைசார்ந்த அனைத்தையும் உள்ளடக்குதல் அவசியம்.

பல்வேறு விதமான கலைகளின் இணைப்பில் கறிப்பிடத்தக்க இசைவும், அதனாடாகத் தாக்கமும் ஏற்படலே இதில் முக்கிய அம்சமாகும்.

அனைத்தும் உட்கொள்ளுதல் என்பது குறைந்த அல்லது கூடிய அளவில் விரிவானதாகவும், அதிக அல்லது குறைந்தளவிலான பல்வேறு பண்புக் கூறுகளைக் கொண்டதாகவும் இருக்க வேண்டும். ஆனால் அவ்வுட்கொள்ளுதல் தீவிர தாக்கத்தைத் தருவதாக அமைய வேண்டும்.

அனைத்தும் உட்கொள்ளுதல் என்பது விரிவானதாகவும், எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியதாகவும் இருக்கும் அதேவேளை அது கலையின் மூலக்கூறுகளுக்கிடையிலான உறவுமாகும்.

எதிர்கால அரச்சு அனைத்தும் உட்கொண்ட அரங்கே எனத் தீவிரமாக எண்ணிச் செயற்பட்டவர்கள்; செயற்படுவர்களுண்டு.

வரலாற்றுப் போக்கில் மனோரதியம் பாங்குக்கு (Romanticism) மாற்றிடாக இயற்பண்புப் பாங்கு (Naturalism) தோன்றியமையும் மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த அது போதாதவிடத்து எதிர் இயற்பண்புப் பாங்கு (Anti-Naturalism) தோன்றியமையும் அதுவே பின்னர் யதார்த்தப் பாங்கு (Realism) மிகை யதார்த்தம் (Surrealism) எனப் பல்வேறு பாங்குகளாகப் பிரிந்தமையையும் நாமறிவோம்.

இன்றைய நாடக உலகில் மிகப் புகழ் பெற்ற நாடக முன்னோடிகள் எதிர் இயற்பண்புவாத (Anti - Naturalism) நாடகப் பாங்கு முறையையே கையாளுகின்றனர். அனைத்தும் உட்கொண்ட நாடக அரங்கும் (Total Theatre) இந்தப் பாங்கையே பின் பற்றுகிறது:

அனைத்தும் ஒன்றினைந்த அரங்கின் முன்னோடி வடிவம் கீழைத்தேய நாடுகளின் அரங்கில் இருந்தமை, 19ம் நாற்றாண்டில் ஜேரோப்பாவின் நாடகக்காரர்களினால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. நடிப்பு, மேடை, வெளிப்பாடு, அரங்கமைப்பு என்பனவற்றில் தாம் எதிர்நோக்கிய சவால்களுக்குப் பதில் தரும் வகையில் கீழைத்தேய நாடகங்கள் இருப்பதனைக் கண்ட மேற்கத்தைய ஆசிரியர்களும் நெறியாளர்களும் அவற்றைத் தம் நாடகங்களில் உள்ளாங்கிக் கொண்டனர். விரிவாக இவை இன்னும் ஆராயப்படவில்லை.

கீழைத்தேய நாடகப் பாரம்பரியங்களை மேற்கு நாட்டவர் 19ம் நாற்றாண்டில் வியந்து வியந்து பெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது மேலைத்தேய நலீன் நாடக முன்னோடிகள் நிராகரித்து விட்ட படச்சட்ட மேடையில் அமைக்கப்பட்ட மனோரதிய இயற்பண் நாடகங்களை வியந்து வியந்து கீழைத்தேய நாடக முன்னோடிகள் பெற்றுக் கொண்டமை வரலாற்றின் சிரிப்புத் தரும் முரண்நிலை (Irony) ஆகும்.

ஜேரோப்பிய மாயையிலிருந்து விடுபட்டு நமது மரபின் வீரியத்தை உணர்ந்து அத்தோடு ஜேரோப்பியச் செழுமையையும் சேர்த்து நமது நாடக மரபைக்கட்டி எழுப்பும் முயற்சிகள் 1970 களில் ஈழத்து நாடக வரலாற்றில் ஆரப் பமானது. அதன் பின்னர் நமது பயில் நிலையிலுள்ள நாடக வடிவங்களுள் ஒன்றாக அனைத்தும் உட்கொண்ட அரங்கும் (Total theatre, உருவானது. ஈழத்துத் தமிழ் நாடக உலகில் அது தனது பூரணத்துவத்தைப் பெற்றது என்று சொல்லத் தயக்கமாக இருப்பினும் குறிப்பிடத்தக்க முயற்சிகள் அதில் எடுக்கப்பட்டுள்ளன எனத் துணிந்து கூறலாம்.

அத்தகைய ஒரு மரபின் ஒரு கிளையாகவே பாலக்குமார் அவரது நாடக நூலோடு காட்சி தருகிறார் அவ்வகையில் அவர் செயற் பாடுகள் ஈழத்துக் கீழிழ்நாடக உலகில் கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியவை. இவை நாடகங்களா? அல்லது மேடை நிகழ்வுகளா என்பது விவாதத்திற்குரியது. Total theatre சம்பந்தமான ஆழமான அறிவும் பரிச்சயமும் சுகுமாரை இன்னும் பல படிகளுக்கு உயர்த்து உதவும். அவர் இன்று கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தில் நுண்கலைத் துறையில் நாடக அரங்கியல் விரிவுரையாளராகக் கடமை புரிகிறார். பாடத் தயாரிப்புகளுக்காக அவர் நூல்கலைப் படிக்க வேண்டி இருப்பதுடன் நாடகப் பட்டறைப் பயிற்சிகளும் பெறுகிறார்; தருகிறார். இவ்வனுபவங்கள் அவருக்கு மேலும் வளம் சேர்க்கும்.

சுகுமாரின் இந்நாடகங்களில் அவருக்கு முந்திய நாடகக்காரர்கள் சிலரின் தாக்கத்தை நன்கு காணமுடிகிறது. அதை அவரே ஒப்புக் கொண்டுள்ளார். அப்படித் தாக்கம் ஏற்படுவது பிழையானதொரு விடயமல்ல. அத்தகைய தாக்கத்திற்குள் தொடர்ந்தும் இருப்பதே பிழை. அவற்றிலிருந்து விடுபட்டு தனித்துவம் மிக்கதொரு பாதையை அவர் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளவும் வேண்டும். அதுவே வளர்ச்சியுமாகும். அதற்கான திறனும் அவரிடமுண்டு.

இந்நாலில் காணப்படும் ஒரு தகவல் தவறை இங்கு குறிப்பிடுதல் எனது கடன் எனது தப்பி வந்த தாடி ஆடு என்ற சிறுவர் நாடகத்தின் பின்னரேயே யாழ்ப்பாளத்தில் சிறுவர் நாடக மரபு வளரலாயிற்று என சுகுமார் குறிப்பிட்டுள்ளார். (பக் 57) அது பிழையான தகவலாகும்:

சிறுவர் நாடக மரபின் முன்னோடிகளாக நான் இருவரைக் குறிப்பிடுவேன். ஒருவர் அ. தாசீயல், மற்றது குழந்தை ம. சண்முக விங்கம். முன்னையவர் பெரியவர்களைக் கொண்டு சிறுவர் நாடகம் தயாரித்தவர் (1977). பின்னையவர் சிறுவர்களைக் கொண்டு பாடசாலை நாடகங்கள் எழுதித் தயாரிக்கத் தொடங்கியவர் (1980களில்) குழந்தை ம. சண்முகவிங்கம் க. சிதம்புரநாதன், அ. பிராண்சிஸ் ஜெனம் ஆசியோருடன் நானும் சிறுவர் நாடக முயற்சிகளிலேபட்டேன். நாம் அனைவரும் அன்று நெருக்கமாகவும் ஓன்றாகவும் தீவிரமாகவும் இந்நாடக முயற்சியிலேபட்டோம். என்னுடைய தப்பி வந்த தாடி ஆடி 1986 இல் மேடையேறியது. அக்காலப்பகுதியில் தொடபெற்ற சிறுவர் நாடகங்களுள் முதலில் வெளிவந்த நால் அது வாக இருக்கக் கூடும். அதை வைத்துக் கொண்டே சுகுமார் இப்படிச் சொல்லியிருக்க கூடும்.

சுகுமார் ஒரு நாடக ஆய்வாளரானமையினால் தரப்படும் தங்களில் அவதானமாக இருக்கவும் வேண்டும்.

1977ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நாம் தயாரித்த நாடகங்களில் பங்கு கொண்டு தீவிரமாகச் செயற்பட்ட வர் பாலசுகுமார். அன்றிலிருந்து அவரது நாடக முயற்சிகள் வெளிவர பாலசுகுமார்.

சுகுமார் நெறியாளர், நாடக எழுத்தாளர், நடிகர், பாடகர் அத்தோடு நாடகத்தை உயர்கல்வி நெறியாகப் பயிற்றுவிக்க சந்தர்ப்பம் வாய்த்தவர். நாடக ஆய்வாளர் இக்கல்வை மிக அழிவுமான கல்வையாகும்:

சொல்லிலும், செயலிலும் நிதானத்தைக் கடைப்பிடிப்பதுடன், நாடகக்ளையின் நுட்பங்களை ஆழமாக, நிறையக் கற்று சந்தர்ப்பங்களை நன்கு பயன்படுத்தி சுகுமார் தன்னை மேலும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்து வளர்ச்சி நமக்கு ஒரு நல்ல நாடகக்காரரனை எதிர்காலத்தில் தரும்.

சுகுமாரின் முயற்சிகளுக்கு என் வாழ்த்துக்கள்.

கலை பண்பாட்டுப்பீடம்
கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம்
மட்டக்களப்பு
09 - 12 - 1993.

கலாந்தி சீடு மௌனகுரு

என்னிலிருந்து

இது எனது முதற் பிரசவம்

தொடர்ச்சியான பிரசவங்களுக்கு முதல்படி

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கடந்து வந்த பாதையை ஒருதரம் திரும்பிப்பார்க்க அவாவுறுதிறது என்மனம்:

இந்த நாடக உலகம் எனும் இராஜபாதையில் நான் தடம்பதிக்கத் தொடங்கி இருபத்தியேழு ஆண்டுகள் ஒடிவிட்டன: ஒன்பது வயதில் தொடங்கிய பயணம் இன்றுவரை தொடர்கிறது.

எனது முதல் நாடகம் இன்னமும் ஞாபகம் இருக்கிறது: அது ஒரு புராண நாடகம். எனக்கக்களிப்பட்ட வேடம் இந்திர சபையில் ‘சந்திரன்’ நாடகத்தின் பெயர் ஞாபகம் இல்லை: ஆனால் அம்மாவின் பட்டுச்சேலை எனக்கு உடையாக அணிவிக்கப்பட்டதும் முடிகுட்டப்பட்டதும் ஞாபகம்.

எனது சித்தப்பா ஒரு பெரிய நாடகக் கலைஞர்: சேனையூர் மூதார் பிரதேசத்தில் வில்லுப்பாட்டு வீரசிங்கம் என அழைக்கப்படுவேர்; அவர்தான் எனது முதல் நாடக ஆசான். இன்றைக்கு நாம் றொமான் டிக் நடிப்பு என்று அழைக்கின்ற மிகை நடிப்பு முறையில் அவர் சிவாஜியை மிகுஷி விடுவார். அவனா நான் அரிச்சந்திரனாக, சிவனாக, கர்ணனாக மேடையில் கண்டு வியந்திருக்கிறேன்:

எனது தந்தையாரும் ஒரு கலைஞர் தான். ஆனால் மேடையேறாத ஒரு கலைஞர். ஊரில் உடுக்கடிப்பதற்கு பேர் போனவர்: அவர் எனது நாடக முயற்சிகளுக்கு என்றும் தடையாக இருந்ததில்லை.

அம்மா!

அம்மாவின் பட்டுச் சேலைகள் அனைத்தையும் நாடகத்திற்கென அணிந்து கிழித்து கந்தலாக்கி விட்டேன்: அம்மா அத்தனை பொறுமைகாலி. அம்மாவின் பெட்டிக்குள் எனது நாடகசாட்சியாக கிழிந்து போன கூறைச்சேலை தூங்கிக் கிடக்கிறது:

ஒன்று தாயின் தகப்பனார் திரு வீ. குமாரசாமி அம்மமா - ஆசிசி என நான் செல்லமாக அழைத்த அப்பாவின் தாயார் எல்லோரும் என்னை நடிகணாக்க கண்டு பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த உற்சாகம் இன்றுவரை தொடர்கிறது:

பாடசாலை...

நான் பாலர் வகுப்புத் தொடக்கம் பல்கலைக்கழக புகுழக வகுப்பு வரை படித்த சேணையூர் மகாவித்தியாலயம்.இந்தப் பாடசாலையை கட்டி வளர்த்த நான் பெரிய ஜியா என அழைக்கும் காலஞ்சென்ற திரு. சி. நடராஜா அவரது மனைவி இருவரும் எனது ஆரம்பகால பாடசாலை நடிப்புக்கு ஊக்கம் கொடுத்தனர்.

தொடர்ந்து அதிபர்களாக வந்த திரு. செ. கதிர்காமத்தம்பி திரு. க. துரைரெட்டனசிங்கம் எனக்கு உற்சாகமளித்து எனது நடிப் பைப் பாராட்டினர்.

பாடசாலையில் எனது நாடக ஆசானாக வந்தவர் இன்று கல்விப் பணிப்பாளராக கடமையாற்றும் திரு. ச. அருளானந்தம். அவரிடம் குட்டுப்பட்டு அடிப்பட்டு நாடகங்களில் நடித்தமை இன்னும் பசுமையாக நினைவில் நிற்கிறது. அவர் தயாரித்த “பழிக்குப் பழி” “புரட்சித் துறவி” நாடக வசனங்கள் இன்றும் மனப்பாடம்.

பள்ளி நாட்களில் எனது நாடக ஆர்வத்தை தூண்டிவிட்டவர்கள் திரு. செ. விபுண்ணேசுகரம், திரு. க. ஜீவரெத்தனம், திரு. கா. ஜீவ ரெத்தினம் திரு. க. கோணாமலை திருமதி. தேவி கோணாமலை, திருமதி. ஜானகி மார்க்கன்று, திருமதி. அ. கனகசபை, திரு. தா. ஜெயலீரசிங்கம், செல்வி; கெளசல்யா கோபாலப்பிள்ளை, திரு. சி. இராஜரெத்தினம் இவர்கள் என்னால் மறக்க முடியாதவர்கள்.

எனது எழுத்துத் துறைக்கு பள்ளி நாட்களில் வழிகாட்டியாக தமிழ் ஆசானாக வந்து வாய்த்தவர் திரு. வ. அ. இராசரத்தினம்.

மேடையில் என்னோடு இணைந்து நடிந்தவர்கள் பலர். அவர்களிங் பலரை நான் இங்கு ஞாபகப்படுத்த வேண்டிய கட்டுப்பாடுடைய வணக்கிறேன். நகைச்சுவைப் பாத்திரங்களில் என்னோடு இணைந்து நடித்து இன்று காலமாகி விட்ட திரு. சோ. சசீஸ்குமார் என்னால் மறக்க முடியாத ஒரு கலைஞர். அவன் ஒரு சகலகலாவல்லவன் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

இராவணன் மேடையில் கொண்டு வந்த இரா. இரத்தினசிங்கம் இயமனை ஞாபகப்படுத்தும் திரு. வி. நவரெத்தினம், எப்போதும் பாரிவையாளர்களின் பாராட்டைப் பெறும் எனது தாய் மாமன் திரு. கு. நாகேஸ்வரன், சிவாஜியை ஞாபகப்படுத்தும் திரு. செ. மாணிக்கராஜா, என். டி. ராமராவை நினைவுபடுத்தும் திரு. சி. விஜயரெத்தினம், திரு. க. செல்வரெத்தினம், திரு. நடி

ஜெயராஜன், திரு. க. நடேசன் இவர்களோடு பெயர் குறிப்பிடாத பலர்.

பல்கலைக்கழகம்

பல்கலைக்கழகப் பிரவேசம் எனது நாடக அரங்க அனுபவத்தை ஆழப் படுத்தியது. நான் பாடசாலை நாட்களில் நாடகம் என நினைத்த தற்கு முரணான ஒரு உலகத்தைக் காட்டியது. இன்று ஈழத்தில் நாடக மூலவர்களில் ஒருவராக திகழும் கலாநிதி சி. மௌனகுரு அவர்கள் எனது பல்கலைக்கழக நாடக ஆசானாக வந்து வாய்த்தார். அவரது ‘புதியதொரு வீடு’ ‘சங்காரம்’ ஆகிய நாடகங்களில் நடித்த அனுபவம் இன்றுவரை எனக்கு கை கொடுப்பதை மறுக்க முடியாது.

பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகத்தை ஒரு பாடமாக போதித்த பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி நாடகம் பற்றிய தந்துவார்த்த விடயங்களையும் உலக கண்ணோட்டத்தையும் அவர் வழியாக காண முடிந்தது.

பேராசிரியர் கைலாசபதி இயங்கியல் ரீதியான அனுகுமறையை விமர்சன முறையியில் பயன்படுத்துவதற்கான அனுபவத்தைத் தந்தார்.

இவர்களோடு பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், கலாநிதி நா. சுப்பிரமணிய ஜியர், திருமதி சித்திரலேகா மௌனகுரு, கலாநிதி எம் ஏ. நுஃமான், பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா, கலாநிதி எஸ்.துரை மனோகரன் ஆகியோரிடம் படித்தேன் என்பதை நினைக்கும் போது நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

ஆசிரியராக, அதிபராக

கடமையாற்றிய காலங்களில் நான் ஒரு நாடக நெறியாளனாக தொழிற்பட்டேன். 1983 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1993 வரை கிட்டத் தட்ட பன்னிரண்டு நாடகங்களை மேடையேற்றியுள்ளேன்.அந்த நாடகங்களில் ஆறு நாடகங்களே இங்கு நாலுருப்பெற்றுள்ளன.

நான் பிரதி அதிபராக திருகோணமலை மேற்குத் தமிழ் மகாவித்தியாலத்தில் கடமையாற்றிய பொழுது நாடக அரங்க ரீதியாக ஒரு சுதந்திரமான அனுபவம் எனக்குக் கிடைத்தது.

இன்று பல்கலைக்கழக நாடக விரிவுரையாளராக

ஒரு வித்தியாசமான அரங்க அனுபவத்தைத் தருகிறது. நாடகப்பட்டறைகள், பயிற்சிவருப்புகள், கருத்தரங்குகள், சஞ்சிகைகள் என என்னை மேலும் வளப்படுத்த துணையாக நிற்கின்றன.

இந்த நாலுக்கான முன்னுரையை கலாநிதி சி. மெளன்குரு அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். தனக்கிருக்கும் வேலைப் பழுவின் மத்தியிலும் ஒரு சிறப்பான முன்னுரை இந்த நாலுக்கு கிடைத்திருப்பதையிட்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

என்னுடைய முயற்சிகளில் எப்போதும் தோன்றாத்துணையாக இருக்கும் எனது மனைவி பிரமிளா.

முன் அட்டையை வடிவமைத்துத் தந்த முகாமைத்துவ பீட விரிவுரையாளர் திரு. சா. செந்தில்நாதன்.

பின் அட்டையில் என் சுயவிபரத்தை சுருக்கித் தந்த எனது நெருங்கிய நல்ல நண்பர் விரிவுரையாளர் திரு. செ. யோகராஜா M. A. மட்டக்களப்புக்கு வந்தபின்பு நெருங்கிய நண்பராக விளங்கும் திரு. க. ஆறுமுகம்.

இந்த நாலை அச்சமைத்துத்தந்த புனித செபத்தியார் அச்சக உரீமையாளர் திரு. அ. சிவதாசன், ஊழியர்கள்.

அனைவருக்கும் எனது அழிமன ஆழத்திலிருந்து நன்றிகள்.

நுண்கலைத்துறை
கிழக்குப்பல்கலைக்கழகம்
இல. 50 புதிய வீதி,
மட்டக்களப்பு.
18 - 12 - 1993.

தோழமையுடன்,
பாலச்சுமார்

நமக்குள்ளே ஆயிரம் பிரிவினைகள். இதை எனால் நமது வளர்ச்சியில் இன்னைகள் ஏராளம். ஆனால் நமது ஒற்றுமையின் மூலம் உலகத்தையே புரட்டி மறுபக்கம் வைக்க முடியும். நாம் ஒற்றுமையாக உழைத்தால் எவ்வளவோ சாதிக்கமுடியும். நாம் நமக்குள் சண்டையிடுவதை நிறுத்தி ஒற்றுமையாக செயல்பட்டால் என்ன? என்ற கேள்வி எழுந்த பொழுது இந்த நாடகம் எழுந்தது.

வானம்
நமக்கொரு
வரையறையா?

வானம் நமக்கொரு
வரையறையா?

நிருத்திய நாடகம்

முதல் மேடையேற்றம்: 03 - 04 - 1990

திரு / சௌந்தரி மகா வித்தியாலயம்

முதூர்.

பிரதியாக்கம் } பாலசுகுமார்
இயக்கம் }

வானம் நமக்கொரு வரையறையா

(மேடை ஒன்பது பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டும்)

UR	UC	UL
CR	CC	CL
DR	DC	DL

(‘DL’ இல் ஒரு குழுவினரும் ‘DR’ இல் இன்னு மொரு குழுவினரும் ‘UL’ இல் மற்றுமொரு குழுவினரும், ‘UR’ இல் நான்காவது குழுவினரும் நிற்கின்றனர். திரை திறக்கப்படும் பொழுது அனைவரும் உறை நிலையில் இருக்க வேண்டும். ‘DL’ பகுதியில் உள்ள குழுவில் இரண்டு பெண்களும் இரண்டு ஆண்களும் இருக்க வேண்டும். இவர்களில் இரு ஆண்களும் பிராமணர்களைப் போலவும், பெண்கள், பட்டுச் சேலையும் அணிந்திருக்க வேண்டும். ‘DR’ பகுதியில் உள்ளவர்களில் ஆண்கள், பெண்களாகிய இருபகுதி யினரும் கிராமிய உடையில் இருக்க வேண்டும். ‘UL’ பகுதியினரில் பெண்கள் பாவாடை தாவணியும், ஆண்கள் சேட்டும், சாரமும் அணிந்திருக்க வேண்டும். ‘UR’ பகுதியினரில் பெண்கள் சல்வார் கமீசும், ஆண்கள் வேட்டியும் சேட்டும் அணிந்திருக்க வேண்டும். மேடையில் ஒளி முதலில் எல்லோரும் தெரியும் படியாக விழ வேண்டும். பின்பு “ஒளி படிப்படியாகப் குறைந்து ஒளிப்பொட்டு ‘DL’ குழுவினரை நோக்கி நகர்ந்து அவர்கள் மீது படும்படியாக இருக்க வேண்டும்.)

DL.குழு : (இவர்கள் “யாகம்” செய்வது போன்ற பாவனையை வெளிப்படுத்த வேண்டும்.)

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாழ் வாழ்க
இமைப் பொழுதும் என் நெஞ்சில்
நீங்காதான் தாழ் வாழ்க
கோகலியான்ட குருமணிதன் தாழ் வாழ்க
ஆகமம் ஆகி நின்று அண்ணிப்பான் தாழ் வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவனடி வாழ்க
வேகம் கெடுத்தான்ட வேந்தனடி வெல்க்”

வேயறு தோழி பங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிக நல்ல வீணை தடவி
ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், புதன், வியாழன்,
வெள்ளி.....
சனி பாம்பிரண்டுடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே:

(இக்குழுவினரது பாடல் ஒசை படிப்படியாகக்
குறைந்து வர குழுவினர் உறை நிலையில் நிற்
கின்றனர். ஓளிப்பொட்டு DR குழுவினர் பக்கம்
நகர்கின்றது. இக்குழுவினர் கொடும்பாவி
இழுப்பதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்பவர்கள்
போல பாவனை செய்யவேண்டும்.)

DR.குழு : கொடும்பாவி சண்டாளி கோடை மழை பெய்யாதோ
மாபாவி சண்டாளி மாரி மழை பெய்யாதோ
ஆயிரந்தான் என்றாலும் ஆன மழை பெய்யாதோ
பாயிரங்கள் பாடுகின்றோம் ஆயிரமாய் மழை வேண்டும்.
கல்லோடு அரிசி விற்றார் கன மழை இங்கில்லை
மல்லுக்கு நின்றார்கள் மாரி மழை இங்கில்லை
சொல்லாத சேதியில்லை சூடாத மாலையில்லை
பொல்லாத உலகிலே ழுதமழை பெய்யாதோ
கொடும்பாவி சண்டாளி.....

(இலி படிப்படியாககுறைய ஓளிப்பொட்டு குழு
வினரை விட்டு விலகி UL குழுவினரை நோக்கிச்
செல்கின்றது. அவர்கள் கச்சேரி செய்பவர்கள்
போல பாவனை செய்கின்றனர்.)

UL.குழு : மழையே மழையே உரத்து பெய்
பொன்னான் கேணியை நிறைத்துப் பெய்
வானமிங்கே வாய் திறந்து
வழிய வழிய மழையே பெய்
கானகமெங்கும் வழிந்தோட
கடிதே வந்து உரத்துப் பெய்
மழையே மழையே உரத்து.....

(இலி படிப்படியாகக் குறைய ஓளிப்பொட்டு
நகர்ந்து UR குழுவினரிடம் நிலைக்கின்றது.
குழு வினர் சிறுபிள்ளைகளது விளையாட்டுக்
களை விளையாடுவது போன்ற பாவனை செய்கின்றனர்.

UR.குழு : கீச்சுக் கீச்சு தம்பலம்
கீபா மாயாத் தம்பலம்
மாச்சு மாச்சுத் தம்பலம்
மாயா மாயாத்தம்பலம்
அரப்பரப்புத் தட்டி
அரியமாங்க சோறாக்கி
பருப்பும் பருப்பும்
பன்ரெண்டாம்
ஆலா பற பற
கொக்கு பற பற

(இப்பொழுது மேடை முழுவதும் ஓளி பரவுகின்
றது. எல்லாக் குழுவினரும் பார்வையாளருக்கு
முழுமையாகத் தெரிகின்றனர். இப்பொழுது
தாங்கள் தனித்தனியே பாடிய பாடல்களையும்
அபிநிய அசைவுகளையும் எல்லோரும் ஒன்றாகச்
செய்யத் தொடங்குகின்றனர். ஓவ்வொரு குழு
வினரும் தங்கள் தங்கள் வேலைகளில் கண்ணும்
கருத்துமாக இருக்கின்றனர். சத்தம் மண்டப
த்தை அதிரவைக்கின்றது. அப்பொழுது இந்த
நான்கு குழுவினரையும் அறியாமல் ஒருவன்
மேடையின் நடு மையத்திற்கு வருகின்றான்.
அவனே இந்நாடகத்தின் பிரதான பாத்திரம்.
மையத்துக்கு வந்தவன் நான்கு குழுவினரையும்
அவதானித்து விட்டு பெரிய சத்தமாக அதட்டு
கிறான்.)

பிரதான : என்ன இது என்ன இது என்ன இது
பாத்திரம்:

(என பெரிய சத்தமாக அதட்டுகிறான்; அனைவரும் தாங்கள் பாடிய பாடல்களையும் செய்கைக
ளையும் நிறுத்துகின்றனர். அவன் ஓவ்வொரு குழு
வினரையும் மீண்டும் ஒரு தரம் பார்த்து DL குழுவின
ரிடம்)

பி. யா : நீங்கள் என்ன செய்கின்றீர்கள்?

DL.குழு : நாங்கள் யாகம் செய்கின்றோம். நாட்டில் மழை பெய்து
நீண்ட நாட்களாயிற்று. மழையில்லாமல் மக்கள் பெரிதும்
கஷ்டப்படுகின்றார்கள். யாகம் செய்து மழையை வரவைக
கலாம் என்று நம்புகிறோம்.

பி. பா : யாகத்தின் மூலம் மழையை வர வைக்க முடியுமா?

DL. குழு : ஏன் முடியாது வேத காலத்தில் மக்கள் மழையின்றிக் கஷ்டப்பட்ட பொழுது முனிவர்கள் யாகம் செய்து தான் மழையை வரவழைத்தனர்கே வேதங்கள் அதற்கு சாட்சி யாக உள்ளன.

பி. பா. : (பார்வையை UL குழுவின் பக்கம் திருப்பி) நீங்கள்... (சத்தமாக)

UL. குழு : நாங்கள் பாட்டுப்பாடி மழையை வரவழைக்கப் போகின் நோம்பி

பி. பா. : அது உங்களால் முடியாது.

UL. குழு : ஏன் முடியாது? குன்னக்குடி வயலின் வாசித்து மழையை வர வைக்க ஏலுமென்றால் ஏன் எங்களால் முடியாதா?

பி. பா. : அதெல்லாம் பொய்க்கதை வெறும் பம்மாத்து.)

UL. குழு : உங்களைப் போல ஆக்கள் அப்படித்தான் சொல்லுவீங்கி: எல்லாத்திலயும் நொட்ட பிடிச்சுக் கொண்டு முட்டையில் மயிர் புடுங்குறது தானே உங்கட வேலை.

பி. பா. : நீங்க பிழையா விளங்கியிருக்கிங்க. உள்ளதைச் சுட்டிக்காட்டி உண்மையைச் சொல்லுவம் அதுதான் எங்கடபணி.

UL. குழு : நீங்க எல்லாரும் குளப்பிறதுக்கென்டே இருக்கிங்க. நாங்க பாட்டுப்பாடி மழையை வரவைப்பம்.

பி. பா. : (DR குழுவினரின் பக்கம் திரும்பி) நீங்க...

DR.குழு : நாங்க கொடும்பாவி இழுக்கிறம்

பி. பா. : இன்னும் கொஞ்ச நாளில் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு வந்திடும். இது கண்ணியுகம். நீங்க செய்யிறதெல்லாம் சுத்தப் பைத்தியக்காரத்தனம். வெறும் கோமாளித்தனம்.

DR. குழு : உங்களுக்கு பைத்தியக்காரத்தனமாகத்தான் தெரியும். எங்கட பாட்டன் முப்பாட்டன் காலத்தில் எல்லாம் மழை

இல்லாட்டி கொடும்பாவி கட்டி இழுத்துத்தான் மழையை வரவைச்சாங்க.

பி. பா. : இதெல்லாம் காகம் இருக்க பணம்பழும் விழுந்த கதைதான்.

DR. குழு : இந்தக் கொடும்பாவியை எரிச்சி சாம்பல ஆததில் கலக்கிற பொழுது மழை வரும்.

பி. பா. : அப்படியென்டா ஊர்ல் ஒரே மழை பெஞ்சு வெள்ளக்காட்டா இருக்கும்;

DR. குழு : அதுக்குத்தானே கொடும்பாவி இழுக்கிறம். நாளைக்கு பார் மழை வருதா இல்லையா என்று;

பி. பா. : (UR குழுவினரைப் பார்த்து) நீங்க.

UR. குழு : எங்களுக்கு மழை பெஞ்சாலும் ஒன்றுதான் பெய்யாட்டி யும் ஒன்றுதான்.

பி. பா. : அதென்ன அப்படி சொல்லுறிங்க. இப்படி இருக்க கூடாது. ஒண்டிலேயும் அக்கறையில்லாம்.

UR. குழு : எங்களுக்கு விளையாட்டுத்தான் முக்கியம். மழை பெஞ்சா தண்ணி குடிப்பம். இல்லாட்டி சும்மா இருப்பம்.

பி. பா. : இத்ததான் சொல்றது சுத்த சோம்பேறித்தனம் எண்டு. சுய நலமென்று.

UR. குழு : இவனுகளெல்லாம் சுயநலமில்லாம் பொது நலத்திற்கா இதெல்லாம் செய்யிறானுகள்;

பி. பா. : பிறகென்ன மழை பெய்யோனும் என்று விரும்புறது பொது நலம் தானே.

UR. குழு : நீங்க இங்கதான் ஏமாந்திற்றீங்க.

பி. பா. : என்ன ஒருதரும் ஏமாத்த ஏலாது.

UR. குழு : யாகம் செய்யிற ஒவ்வொருவனும் ஐம்பது ஏக்கர் வயல் வைச்சிருக்கான். மழையில்லாம் பயிரெல்லாம் வாடுது. அது

தான் இந்த அக்கறை. மற்றவங்க ஆளுக்கொரு பட்டி மாடு வைச்சிருக்கானுவர். அதுதான் கொடுமபாவி இழுத்து மழை பெய்விக்கலாம் என்று முயற்சிக்கிறாங்க. எங்களுக்கு அப்படியெல்லாம் ஒன்றும் இல்ல. அதுதான் கம்மா இருக்கம்.

பி. பா : நீங்க சொல்ற து அவங்க அவங்க கூய நலந்தான் என்றாலும் மழை எங்களுக்கு தேவை என்பது ஒரு பொது நலம்

UR. குழு : எங்களுக்கு இதுவெயல்லாம் நம்பிக்கையில்ல. நாங்க விளையாட வேணும்.

(எல்லோரும் பழையபடி தாங்கள் தாங்கள் செய்தவைகளை மீண்டும் செய்யத் தொடங்கு கின்றனர். எல்லோரும் ஒன்றாக சத்தம் போடு கின்றனர். பிரதான பாத்திரம் காதுக்குள் கையை வைத்துக் கொண்டு ஒவ்வொருவரை யும் பார்க்கிறான். அப்பொழுது திடீரென்று அவன்.)

பி. பா : (எல்லாக் குழுவினரையும் பார்த்து) எல்லோரும் நிப்பாட்டுங்க (என்று சத்தமாக கத்துகிறான்)

எல்லோ : ஏன் எங்கள் எங்கட வேலையமினக் கெடுத்துறீங்க.

பி. பா : நான் உங்கட வேலைய மினக்கெடுத்த வரல்ல மழையவர வைக்குறதுக்கு உண்மையான வழியச் சொல்லப் போறன்.

எல்லோ : நீ எங்களப் பேய்க்காட்டப் போறா. இப்படித்தான் பலர் சொல்லி ஏமாத்திப் போட்டாங்கள்.

பி. பா ! இல்ல நீங்க எல்லாம் இப்படி தனிய தனிய முயற்சிக் கிறதால எந்தப் பலனும் கிடைக்காது.

எல்லோ : ஆர் குத்தினாலும் அரிசிதானே நமக்குத் தேவை. அதுதான் தனிய தனிய செய்றம்.

பி. பா : ஏன் எல்லாரும் ஒன்றாயச் சேர்ந்து முயற்சிக்கிறதுதானே.

எல்லோ : அதுதான் முடியாது.

பி. பா. : ஏன்?

DL. குழு : நாங்க ஒரு சாதி

DR. குழு : அவங்க ஒரு சாதி

UL. குழு : இவங்க ஒரு சாதி

UR. குழு : உவங்க ஒரு சாதி

எல்லோ : ஆளையாள் சேர ஏலாது. அது எங்கட பரம்பரையிலே இல்ல. சங்க காலத்திலிருந்து நாங்க அப்படித்தான் இருக்கம்.

பி. பா. : உங்களுக்கு மழை வேணுமா? வேணாதா?

எல்லோ : வேணும்.

பி. பா. : அப்படியென்டா நீங்க எல்லோரும் ஒன்டா சேர்ந்து தான் ஆகனும். இல்லாட்டி சரிவராது.

எல்லோ : அதுதான் எங்களால முடியாத காரியம்.

பி. பா. : ஏன் முடியாது எல்லார்க் நோக்கமும் ஒன்று. நமக்குத் தேவை மழை. மழை தேவையென்றா மழையை வருவிக்கோனு மெண்டா நாம எல்லாரும் தனிய தனிய நிற்கிறதால மழை வராது. எல்லோரும் சேர்ந்து பாடுபட்டா மழை வரும்.

எல்லோ ; உண்மையா மழை வருமா?

பி. பா. : நான் சொல்றபடி கேட்டங்கண்டா மழை வரும்:

எல்லோ : அப்படி யென்டா நாங்க சேரத் தயாரா இருக்கிறம்.

பி. பா. : நான் சொல்றபடி கேட்பீங்களா?

எல்லோ : ஒம் கேப்போம்.

பி. பா. : இப்பிடி எங்குப் பின்னால வாங்கு;

(எல்லோரும் தங்கள் தங்கள் இடத்தைவிட்டு நகர்ந்து பிரதான பாத்திரத்தின் முன் வருகின்றனர். பின் ணணியில் இசைக்கேற்ப ஒவ்வொரு குழுவினரும்

படிப்படியாக வருகின்றனர். இக்காட்சியை நெறியாளர் தனது கற்பணக்கு ஏற்ப அமைத்துக் கொள்ளலாம்.)

(எல்லோரும் ஒருவரையாருவர் கையைக் கோர்த்து வட்டமாக பிரதான பாத்திரத்தை சுற்றி நிற்கின்றனர்.)

பி. பா. : நான் சொல்றத எல்லோரும் கவனமாக் கேள்வுக்கு, நாம் மழை வருவிக்கிறதுக்கு சரியாகக் கஷ்டப்படனாம். இடையில் யாரும் மனம் சோரக் கூடாது. மழை வரும்வரைக்கும் நமது இணைந்த முயற்சி தடைப்படக் கூடாது. நீங்க இப்ப ஒன்னா நிற்கிறதைப்போல இறுதிவரைக்கும் சேர்ந்து நிற்கணும்.

(தொடர்ந்து பிரதான பாத்திரம் ஆட்ட முறை களில் மக்களை வழிப்படுத்துகின்றது.)

பாடல்குழு: தத்தகிட தத்தகிட
தத்தகிட தாம் தாம்
தித்தகிட தித்தகிட
தித்தகிட தீம் தீம்

தத்தகிட தத்தகிட
தத்தகிட தாம் தாம்
தித்தகிட தித்தகிட
தித்தகிட தீம் தீம்

தகிட தகிட தாம்
திகிட திகிட தீம்
தகிட தகிட தாம்
திகிட திகிட தீம்

சட்டச் சட சட
சட்டச் சட சட
சட்டச் சட சடவே

பட்டப் பட பட
பட்டப் பட பட
பட்டப் பட படவே

(இந்தத் தாளங்களுக்கு ஏற்ப நெறியாளர் ஆட்ட முறைகளை மாற்றி மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளலாம்.)

பா. குழு : ஏலோ ஏலோ ஏலோ
ஏலோ லோ ஏலோ
ஏலே லோ
ஆலோலம் ஏலோ
ஆலோலம்

தத்தெய்தாம் ஏலோ
தத் தெய்தாம்
தத்தெய்தாம் ஏலோ
தத்தெய்தாம்

ஏலோ ஏலோ ஏலோ
ஏலோலோ ஏலோ
ஏலேலோ
ஆலோலம் ஏலோ
ஆலோலம்

தத்தெய்தாம் ஏலோ
தத்தெய்தாம்
தத்தெய்தாம் ஏலோ
தத்தெய்தாம்

ஏலோ ஏலோ ஏலோ
ஏலேலோ ஏலோ
ஏலேலோ
ஆலோலம் ஏலோ
ஆலோலம்

(தாளத்திற்கேற்ப நெறியாளர் ஆட்ட முறைகளை தனது கற்பணக்கேற்ப மாற்றியமைக்க வேண்டும்.)

(மேலே காட்டிய தாள முறைகளுக்கு ஏற்ப பல கஷ்டமான ஆட்ட முறைகளை மேற் கொள்கின்றனர். இந்த ஆட்ட முறைகள் கஷ்டமான தாகவும் எல்லோரும் ஒற்றுமையாக மிகவும் கஷ்டப்பட்டு உழைக்கின்றனர், என்ற உணர்வை பார்வையாளர்களிடம் ஏற்படுத்த வேண்டும்.)
(ஆடிக் கொண்டிருந்தவர்கள் சலிப்பும் களைப் பும் அடைந்தவர்களாக ஓவ்வொரு குழுவினராக ஆட்டத்தை நிறுத்துகின்றனர்)

DR. குழு: எங்களால் ஏலாது. நாங்க களைச்சுப் போயிற்றம்; திரும்பி திரும்பி ஒரே மாதிரித்தான் இருக்கு. மழை வராது. கொடும்பாவி இழுத்திருந்தாலாவது இப்ப மழை வந்திருக்கும். அதென்ன புதினமா மழை வரவைக்கிற முயற்சி; நாங்க போகப் போறம்.

DL குழு: எங்களுக்கும் அலுத்துப் போச்ச. ஆகையும் மினக்கட்ட ஏலாது. மின்கெட்ட குசவன் பூணையைப்படிச்சி சிரைச் சாணாம். வீண் சிரமம்தான் மிச்சம், நாங்களும் திரும்பிப் போப்பறம். எங்கள் விடுங்க.

UR. குழு: இதெல்லாம் ஒண்டும் வேணாம் எண்டிருந்த எங்களையும் இதுக்குள் இழுத்துப்போட்டு எங்களுக்கும் பெரிய சிரமமாயிருக்கு. நாங்க விளையாடப்போறம். விளையாட்டு எவ்வளவு சுவாரஸ்யமானது. இதப்போல கஸ்டமில்லை: (என எல்லோரும் சொல்லிக் கொண்டே மீண்டும் அவரவர் முன்பு செய்த வேலையைச் செய்ய முயற்சிக்கின்றனர்.) (ஒவ்வொரு குழுவினரும் தாங்கள் முன்பு செய்ததை செய்யத்தோடங்குகின்றனர். மேடையில் அனைவரது சத்தமும் மேலோங்குகின்றது. பிரதான பாத்திரம் ஆனவன் இவர்களைப் பார்த்து கோபம் கொண்டு அதட்டுகிறான்.)

பி. பா. : (கோபமாக) எல்லோரும் நிப்பாட்டுங்கள். (மேடையில் அமைதி நிலவுகின்றது. எல்லோரும் தங்கள் இயக்கத்தை நிப்பாட்டுகின்றனர்)

பி. பா : ஒரு தோக்கத்தோட ஒரு காரியத்தில் ஈடுபட்டா இப்படி. அரைகுறையாக நிப்பாட்டுறது சரியில்லை. ஒரு முடிவைக் கண்டபிறகுதான் அது வெற்றியா தோல்வியா என்று தீர்மானிக்க வேண்டும். இடை நடுவில் வெற்றி தோல் வியை தீர்மானிக்க ஏலாது. இவ்வளவு ஒற்றுமையா முயற்சி செய்திங்க. இன்னும் நாம் ஒற்றுமையா முயற்சி செய்தா மழை வரும்.

எல்லோ : நாங்க எப்படி நம்பிறது?

பி. பா. : இப்படி பலர் ஒற்றுமையா உலகத்தில் ஈடுபட்டு மழைய வரவச்சிருக்காங்க.

எல்லோ : உண்மையாகவா?

பி. பா. : ஓம்.. ஓம் வரலாற்றுப் புத்தகங்களைப் படிச்சப்பாருங்க; உண்மை விளங்கும்.

எல்லோ : நாங்க படிக்கல். நீங்க படிச்சிருக்கீங்கதானே. அது போதும்.

பி. பா : இனிமேல் பிரச்சனைப்பாம் திரும்பியும் எல்லோரும் சேர்ந்து பாடுபடுவம்.

எல்லோ : ஓம்... ஓம்... எல்லோம் வாங்க வாங்க: (மீண்டும் எல்லோரும் தம் கரங்களைக்கோர்த்து வட்டமாக இணைக்கின்றனர்)

பாடல் குழு: ஏலே ஏலே ஏலோ ஏலோ
ஏலே லோ ஏலேலோ
ஏலே லோ ஏலேலோ

தானா தானா தானா தானா
தானானா தானானா
தானானா தானானா

ஏலே ஏலே ஏலோ ஏலோ
ஏலேலோ ஏலேலோ
ஏலேலோ ஏலேலோ

தானா தானா தானா தானா
தானானா தானானா
தானானா தானானா

(இந்த தாளக் கட்டுக்கு ஆடுகின்ற ஆட்டம் முன்பு ஆடிய ஆட்டத்திலிருந்து மாறுபட்டு வான்ததை பிரதானப்படுத்தியதாக இருக்க வேண்டும்.)

(நெறியாளர் தனது கற்பனைத் திறனுக்கு ஏற்ப அமைத்துக் கொள்ளலாம்)

பாடல் குழு: தத்தெய்ய தெய்ய
தா தெய்ய
தா தெய்ய தெய்ய
தத் தெய்ய

தத்தெய்ய தெய்ய
தா தெய்ய
தா தெய்ய தெய்ய
தத் தெய்ய

தத்தகிட தத்தகிட
தத்தகிட தாம் தாம்
தித்திகிட தித்திகிட
தித்திகிட தீம் தீம்

தகிட தகிட தாம்
திகிட திகிட தீம்
தகிட தகிட தாம்
திகிட திகிட தீம்

சட்டச் சட சட
சட்டச் சட சட^{வே}

பட்டப் பட பட
பட்டப் பட பட
பட்டப் பட பட^{வே}

(எல்லோருமாக இணைந்து ஆட்டம் படிப்பாடு
யாக ஆரம்பித்து உச்ச நிலையை அடைகின்றது.
அப்போது ஆடுகின்றவர்களில் ஒருவன்)

ஒருவன்: அந்தா அந்தா

மற்றவர்: என்ன என்ன

ஒருவன்: மேகம் மேகம்

மற்றவர்: ஒ.. கறுத்த மேகம்

எல்லோ: ஒ... கறுத்த மேகம் (எல்லோரும் ஒரே சத்தமாக பலமாக கத்துகின்றனர்)

பா. குழு: மேகம் கறுக்குது வான்த்திலே
வானம் விரியுது இந்நேரத்திலே
மோனம் கலைந்தது எம் யாகத்திலே
ஞானம் விரியுது எம் உழைப்பினிலே

ஆகா ஒகோ ஆனந்தம்
மழையே வருவாய் ஆனந்தம்
மகிழ்வைத் தருவாய்
நாளெல்லாம்.

(இப்பாடல் பாடப்படுகின்ற பொழுது ஆர்வம்
மேவிட சந்தோசத்துடன் வானைப் பார்த்து
ஆடுகின்றனர். வான்த்திலிருந்து மழையை
இழுத்து வருவது போல ஆட்டம் அமைய வேண்டும்.)

ஒரு: ஆ... மழை

மற்றவர்: மழைத்துளி என் உடம்பில்

இன.ஒரு: என்ற உடம்பிலூயும்

வே. ஒ : எனக்கும்தான்

எல்: எங்களுக்கு மேலேயும் தான் மழைத்துளி
(மழை பெய்வது போன்ற பின்னணி இசை
கொடுக்கப்பட வேண்டும். எல்லோரும் ஒருவரையாருவர் பார்த்து சந்தோசம் அடைகின்றனர்.)

பா. குழு மின்னலடிக்குது வானம் முழங்குது
மழையும் பொழியுது ஆ... ஒ
காற்றடிக்குது கன்த்துத் தெறிக்குது
மழையும் பொழியுது...ஆ... ஒ

கூத்துப்போலவே குதித்து நிமிருது
மழையும் பொழியுது ஆ... ஒ
பட்டுத் தெறிக்குது பாரில் வழியுது
மழையும் பொழியுது ஆ... ஒ
எங்கள் வாழ்க்கை இனிதேசெழித்திட
மழையே பொழியுது ஆ... ஒ
நன்றே வாழ்க்கை நலமே செறிந்திட
மழையே பொழியுது ஆ... ஒ

(நாடகத்தில் பங்கு பற்றிய பாடல் குழுவினர்
நெறியாளர் எல்லோரும் கைகளைத் தட்டிக்
கொண்டு மேடைக்கு வருகின்றனர், ஒளி
மங்குகிறது; திரை விழுகின்றது.)

-★-

இன்று உலகில் மனிதன் மனிதனைத் தேடிக் கொண்டிருக்கின்றான். மனித நெயம் மன்னுக்குள் சூழிதோண்டிப் புதைக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றவர்கள் எப்படிப்போனாலும் பரவாயில்லை தானும் தன்குடும்பமும் வாழ்ந்தால்போதுமன்ற சுயநல மோகம் அதிகரித்துவிட்டது. இந்திய வாணையில் கேட்ட ஒரு நிகழ்ச்சி இந்த நாடகத்தை எழுத தூண்டுதலாய் அமைந்தது.

எவடம் எவடம்
புங்கடி புளியடி

எவடம் எவடம் . . .

புங்கடி புளியடி

நவீன அரங்கு

மேடையேற்றம் : 02 - 04 - 1992

திருக்கோணமலை

தமிழ்த் தினம் - முதல் பரிசு

17 - 05 - 1992

மட்டக்களப்பு

மாகாணத் தமிழ்த் தினம்.

பிரதியாக்கம்

இயக்கம் : பால. சுகுமார்

எவடம் எவடம் புங்கடி புளியடி

(கட்டியக்காரன் பார்வையாளர்களின் மத்தியிலிருந்து மேடையை நோக்கி வருகின்றான்)

க. கா : அமைதி.. அமைதி..அமைதி.

(என்று சொல்லிக் கொண்டே மேடையிலேறி) எல்லோருக்கும் ஓர் நற்செய்தி. நாங்கள் இப் போது ஓர் நாடகம் போடப் போகிறோம். இந்த நாடகத்தில் பல மனிதர்கள் வருவார்கள். ஆனால் அவர்கள் மனிதர்களாக இருக்க மாட்டார்கள். இன்று மனிதாபிமானம் மறுக்கப்பட்டும், மறைக்கப்பட்டும் மனிதன் உண்மையான மனிதனை தேடுகின்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. யுத்தமும், பயங்கரமும் நிறைந்த இந்த சூழ்வில் நாம் ஒவ்வொருவரும் எங்கே சென்று கொண்டிருக்கிறோம். இது தான் நமக்கு முன் உள்ள மிகப்பெரிய கேள்வி, (திரை விலகிறது மேடை இருளாகயிருக்கிறது. மேடையில் வலப்பக்க முன் மூலையில் பாடகர் குழுவினர் இருக்கின்றனர். இருட்டில் மேடையில் நாடக மாந்தர் உறை நிலையில் நிற்கின்றனர்)

பா. குழு : எவடம்? எவடம்
புளியடி, புங்கடி
எவடம் எவடம்
புளியடி பூங்கடி
எவடம் எவடம்
புளியடி பூங்கடி
ஆறுது, ஆறுது
பொங்குது, பொங்குது
ஆறுது. ஆறுது
பொங்குது பொங்குது

(மெதுவாக தாளலயத்துடன் ஆரம்பித்த ஒலி படிப்படியாக உச்ச நிலையடைகிறது: அந்த சந்தர்ப்பத்தில் மேடையில் ஒருவர் மட்டும் நிற்க மற்றவர்கள் அனைவரும் மேடையில் நான்கு பக்கமும் சிதறி அகல்கின்றனர். மேடையில் ஒளிப்பொட்டு மத்தியில் நிற்கும் அப்பாத்திரத்தை நோக்கி நகர்கின்றது)

சுப்பையா; என்ன இது? இருட்டாக்கிடக்குடி ஒண்ணுமே சரியா விளங்குதில்ல. விடியறத்திற்கு முதல் என்ன எழுப்பி விட்டதால் எனக்கு இடமும் விளங்குதில்ல வலமும் விளங்குதில்ல.

(என்று கூறிக் கொண்டு இருட்டில் மேடையில் நாலாபக்கமும் கூர்ந்து அவதானிக்கிறான்)

இஞ்சாலப்பக்கம் ஆணைகளெல்லாம் கிடைக்குதெண்டு சொன்னவங்க. இருட்டில் ஆணையிலதான் மோதிச் சாகப் போறவோ தெரியல. என்டாலும் கொஞ்ச நேரம் இருந்து பாப்பம் பயமாத்தான் கிடக்குது ஒரு பாட்டுப் படிச்சா எல்லாப் பயமும் போயிரும்.

(என்று சொல்லிக் கொண்டு மேடையின் நடு மையத்தில் இருந்து பாடுகிறான். படுத்துக் கொண்டு)

பாட்டு : என்ன தேசமோ? இது என்ன தேசமோ? இங்கு பொய் கள் கூடியே நியாயம் பேசவோ? தர்மம் தூங்கிப்போகும் போது நீதிவெல்லுமோ? அது நேரமாகுமோ? என்ன தேசமோ? இது என்ன தேசமோ?

(பாடலைப்பாடி முடித்துவிட்டு எழுந்து அங்கும் மிங்கும் பார்க்கிறான்)

கொஞ்சம் விடிஞ்சமாதிரியிருக்கு நேரத்தோட வாறன் எண்டு சொன்ன சின்னத்தம்பியையும் காணல்ல எண்டாலும்நாம் ஒருக்காய்ப் போய்ப் பாப்பம். நேரத்திற்கு போனாத்தான் வேலை எடுக்கலாம். இல்லாட்டி முந்தின ஆக்கள் தட்டிடி போயிருவாங்க. இப்ப கொஞ்சம் விடிஞ்ச தான் இருக்கு. இருந்தாலும் நல்லா விடியல். அறைகுறைதான்.

(என்று சொல்லிக்கொண்டு மேடையில் முன் பக்கமாக வருகின்றான்)

எதுக்கும் நாம் கவனமாகத்தான் இருக்கவேணும், மற்றாக்கள்ர பேச்சைக் கேட்டா இப்படித்தான் தட்டுத்தடுமாறி திரிய வேணும். ஆ...ஜேயோ ..

ஜேயோ... ஜேயோ சாக்கடைக்குழிக்குள் விழுத் திட்டனே. ஒரே நாத்தமாகக் கிடக்கு. ஜேயோ என்னைக் காப்பாத்தயாருமில்லையாப்பா? ஜேயா ரோட்டால் போற பெரியவங்க என்னக் கையப் பிடிச்சுத் தூக்கி காப்பாத்துங்களன்: என்ட பெஞ்சாதி புள்ள குட்டியெல்லாம் வீட்டில் தனி யாக் கிடக்கும் என்னைக் காப்பாத்துங்களேன்.

(சாக்கடைக்குள் இருட்டினுள் விழுந்த சுப்பையா தொடர்ச்சியாக கத்திக் கொண்டே இருக்கிறான். அப்பொழுது மேடையில் ஒளி படிப்படியாக அதிகரித்து விடிந்து விட்டது போன்ற நிலமையை ஏற்படுத்துகின்றது. இங்கு மேடையின் மூன் புறமாக மேடையோடு ஒட்டி வீதி ஓரங்களில் இருக்கின்ற சாக்கடைக்குழி போன்ற அமைப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும். அத் தோடு மேடையில் ஒரு சிலர் குறுக்கும், நெடுக் குமாக கடக்கின்றனர். ஆனால் சுப்பையாவின் சத்தம் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. யாரும் பொருட்டுத்துவதாகத் தெரியவில்லை. மீண்டும் மேடையில் பலர் ஆங்காங்கே உறைந்த நிலையில் நிற்கின்றனர். பாடல் தொடங்குகின்றது)

பாடல் : மனிதன் எங்கே? மனிதன் எங்கே?
மனிதன் இங்கே தேடுகிறான்.
மரணித்து விட்ட மனித நேயத்தை
மனிதன் இங்கே தேடுகிறான்.

(பாடல் குழுவினரின் பாடல் தொடங்குகின்ற பொழுது உறைநிலையிலிருந்தவர்கள் எதையோ தேடுவது போன்று பாவனை செய்து அசை கின்றனர். பாடல் முடியும்வரை அவர்களது அசைவாட்டம் திகழ்கிறது. பாடல் முடியும் போது அணவரும் மேடையை விட்டு அகல் கிறனர். மீண்டும் மேடையில் ஒலி.)

சுப். : ஜேயோ என்னைக் காப்பாத்த ஒருவரும் இல்லையாப்பா? சாக்கடைக்குள் புழுப்பழுவா, நெளியுது என்னால் இருக்க முடியிதில்ல, யாராவது வந்து காப்பாத்துங்களேன்.

வழிப் போக்கள்: இதுக்குள்ள கிடந்து கத்துறது. மனிசனைச் சும்மா ரோட் டிலயெயும் போக விடமாட்டின்க போல கிடக்கு.
(என்று சொல்லிக் கொண்டு சாக்கடைக் குழிக் குப் பக்கத்தில் வருகின்றார்.)

சப்பையா : ஜயா புண்ணியவானே, உனக்காவது என்ட சத்தம் கேட்டுதே என்னக் காப்பாத்தையா. நேற்று விடிய வேலைக்கு வெளிக்கிட்டு வந்த நான் இருட்டில இதுக்குள்ள தவறி விழுந்திட்டன் என்ன மேல தூக்கி விடய்யா.

வழி.போ : ஏய...தலையில அடிச்சநாய் மாதிரி கத்தாத நான் அவசரமா ஒரு வேலைக்கு போய்க்கொண்டிருக்கிறன்; உன்னக் காப்பாத்த வெளிக்கிட்டா என்ட பிழைப்பு கெட்டுப் போயிரும்; என் பெண்டாட்டி என்கு செருப்பால அடிப்பா. இப்பிடி சும்மா கிடந்து கத்தாம் என்னத்தையும் பிடிச்சிக்கிடிச்சி மேல வாறத்திற்கு பார்.

சப்பையா: ஜயா இங்க புடிக்கிறதிற்கும் இல்லைய்யா? கடிக்கிறதிற்கும் இல்லைய்யா? நான் எத்தனையோ தடவ ஏறிஏறி பார்த்திட்டன் வழுக்குதய்யா. வழுக்கி விழுந்து கால் எல்லாம் வக்குப் போயிற்று என்னால ஏற ஏலும் என்டா ஏறிருவன். ஏலாமக் கிடக்க்ய்யா. எத்தனை தடவை முயற்சி பண்ணியும் முடியல்ல.

வழி.போ : உன்னோட மின்கிட என்கு நேரம் இல்லை. என்கு இப்பைவே நேரம் போயிட்டு நான் உன்னக் காப்பாத்தப் போய் அதால நேரம் போயிட்டு எண்டா நான் வேலை செய்கிற முதலாளி என்னை வேலையில் இருந்து நிப்பாட்டிப் போடுவார். நான் வாறன் நீ வேற யாரையும் பார்.

சப்பையா : என்னய்யா என்ன இப்படித் தவிக்க விட்டிட்டு போறீங்க என்ன காப்பாத்த மாட்டங்களா? ஜயா ஏதும் கம்பக் கிம்பத் தந்தாலும் அதப்படிச்சிட்டு மேல ஏறி வந்திடுவன் ஜயோ... என்கு கத்திற்திற்கும் சக்தியில்லை! தொண்டை எல்லாம் வறண்டு போகுது ஜயோ (சத்தம் படிப்படிகாகக் குறைகிறது).

(மீண்டும் மேடையில் இருள் படிப்படியாக அதிகரிக்கிறது மேடையில் சப்பையாவின் மனைவி தோன்றுகிறாள்)

மனைவி : நேற்றுப் போன மனுசன் இன்டைக்கு பொழுதுபட்டும் கானல்ல எனக்கெண்டா பயமாக்கிடக்கு அவற்ற கூட்டாளிமாரும் ஓண்ணும் சொல்லுறாங்க இல்ல அவருக்கு என்ன நடந்ததோ?

(என்று சொல்லிக் கொண்டு மேடையின் பல பக்கங்களிலும் தேடுகின்றாள், இங்கு பாலனை மூலம் தனது ஏமாற்றத்தை வெளிப்படுத்துகின்றாள்)

நேற்று விடியச் சாமம் சாப்பிட்ட மனுசன் என்னத்த சாப்பிட்டிச்சோ. அவற்ற கையில் காசும் இருக்கவில்லை. இந்தப் பக்கம்தான் அவரைக் கண்டதென்டு சொன்னாங்க. எனக்கு இருட்டுப்பட்டா கண்ணும் தெரியறதில்லைதுக்கும் இங்கால் ஒருக்கா போய்ப் பாப்பம். (என்று சொல்லிக் கொண்டே சாக்கடைக் குழி இருக்கின்ற பக்கமாக வருகின்றாள்.)

இஞ்சாருங்கோ! இஞ்சாருங்கோ! இஞ்சாருங்கோ!

சப்பையா: (மெதுவாக) மனுசியிட சத்தம் போல இருக்கு. என்னத் தேடிக் கீடி வாராளோ, இருட்டுப்பட்டா அவ்வளவு சரியாக் கண் தெரியாது. மாலைக்கண். அவள் புள்ளைகள் விட்டுட்டு வரமாட்டாள்.

மனைவி : இஞ்சாருங்கோ! இஞ்சாருங்கோ! இஞ்சாருங்கோ! இந்த மனுசன் நான் இனி எங்க தேட. தேட வேண்டிய இடமெல்லாம் தேடியாச்சி. ஒருவரும் உண்மை சொல்லுறாங்க இல்ல. ஜயோ

(அவளும் சாக்கடைக்குழிக்குள் விழுகிறாள்)

சப்பையா: ஜயோ நான் விழுந்துதும் இல்லாம நீ யும் வந்து விழுந்திட்டியா? நான் விழுந்தது விதி. உன்கும் அதுதான் விதி.

மனைவி : என்ன நீங்க இதுக்குள்ளையா விழுந்து கிடக்கிறீங்க. ரோட்டால் போனவங்க ஒருவரும் உங்களை காப்பாத்த இல்லையா?

சுப்பையா : ஜேயா என்ட புள்ளைக்கொல்லாம் எங்கம்மா?

மணவி : அதுகள் எல்லாம் எங்கட அம்மாவோட விட்டுட்டு வந்திட்டன்:

இருவரும் : ஜயா ரோட்டால் போற புண்ணியவான்களே எங்கள் காப்பாத்துங்க ஜயா. தவறுதலா இந்த சாக்கடைக் குழிக்குள் விழுந்திட்டம். இதுக்குள்ள இருக்கேலுதில்லை. ஜயா சின்னச்சின்ன பூச்சியெல்லாம் போட்டு அரிக்குது. சத்தி வருது. ஒன்றுமே செய்ய ஏலுதில்லை. எங்கள் காப்பாத்துங்க

(அவர்களுடைய கூக்குரல் படிப்படியாகக் குறை கிறது. மேடையில் படிப்படியாக இருங் அடை கிறது. பலர் உறைநிலையில் மேடையில் நிற்கின்றனர். பாடல் ஓலிக்கிறது)

பா.கு.மு : வாழ்வில் வசந்தம் வருமென்றிருந்தார் வந்தது புயலே தந்தது துயரே வந்தது புயலே தந்தது துயரே வந்தது புயலே தந்தது துயரே

(பாடல் படிப்படியாக குறைய மேடை வெறு மையடைகிறது. ஓலி மீண்டும் வருகிறது)

இருவ. : ஜயா எங்கள் காப்பாத்துங்க ஜயா. சாப்பிட்டு பல நாளாக்க ஜயா நுளம்புக்கடி தாங்க முடியல்ல- ஜயா. எங்கள் காப்பாத்துங்க ஜயா.

(மேடையில் ஒரு பொவிஸ்காரர் தோன்றுகிறார். சத்தம் வந்த திசையை நோக்கி அதாவது சாக்கடையை நோக்கி அவர் வருகிறார்)

பொலீஸ் : ஏய் ஏய் என்ன இங்க சத்தம். யாரடா சத்தம் போடுவது. காரர் : குழப்பம் விளைவிப்பவர்களை கைது செய்யும்படி அரசாங்கத்தின் உத்தரவு.

சுப்பையா : நான் எங்கையா குழப்பம் செய்தன். தவறுதலா இந்த சாக்கடைக்குள் விழுந்திட்டன். எப்படியாவது காப்பாத்துங்க ஜயா.

பொ. கா : டேய் சத்தம் போடாத; நடந்தத விளக்கமாச் சொல்லு.

சுப்பையா : வேலைக்கு போறதுக்கு வெளிக்கிட்டு வந்தன். சாக்கடைக் குழிக்குள் தவறுதலா விழுந்திட்டன். என்ன தேடி வந்த மனுசியும் தவறுதலா விழுந்திட்டா. நாங்க இரண்டு பேரும் சாப்பாடும் தண்ணியும் இல்லாம இதுக்குள்ள கிடக்கிறம். எங்கள் காப்பாத்த ஒருவருமே இல்ல; நீங்களாவது காப்பாத்த மாட்டங்களா?

பொ. கா. உன்னப்பாத்தா வெளிநாட்டு உளவாளி போல இருக்குது ஏனெண்டா எந்தப் பைத்தியக்காரனும் இந்த சாக்கடைக்குழிக்குள்ள விழமாட்டான். நீ ஏதோ இரகசியமா உளவறிஞர் வெளிநாட்டுக்கு தகவல் கொடுக்கிறவன் போல இருக்கு. உடனடியா இதை அரசாங்கத்திற்கு அறிவிக்க வேணும்.

சுப்பையா : ஜயா நான் உளவாளியும் அல்ல கிளவாழியும் இல்ல ஏழைத் தொழிலாழி ஜயா. அன்றாடம் காச்சி ஜயா;

பொ.கா : ஏய் இந்தக் கதையெல்லாம் என்னட்ட கதைக்க வேண்டாம். எல்லாத்தையும் ஸ்ரேசனுக்கு வந்து விளக்கமா சொல்லு.

சுப்பையா : நான் எப்படி ஜயா ஸ்ரேசனுக்கு வாற.

பொ. கா : ஏய் கத்தாத.

(தனது கையில் இருந்த டயறியை எடுத்து அதில் ஏதோ குறிப்பதற்கு ஆயத்தமாகிறான்) உன்ட பெயர் என்ன?

சுப்பையா : என்ட பெயரா சுப்பையா.

பொ.கா : வயச

சுப்பையா : நாப்பத்தஞ்ச.

பொ.கா : ஊர்

சுப்பையா : திருகோணமலை.

பொ.கா : ஜிடன்டிக்காட் இருக்கா?

கப்பையா : இருந்ததையா. இப்ப இந்த சேற்றுக்குள்ள விழுந்திட்டு எங்க கிடக்குதோ தெரியல்ல.

பொ.கா : (காகிதத்தில் எதையோ எழுதி)

இந்தா இதைப் பிடி. நாளைக்கு காலையில் ஒன்பது மணி க்கு ஸ்ரேசனுக்கு வா, சரியா வராட்டி நீ கஷ்டப்படுவா.

இஞ்சுவரும்: என்ன நீங்களும் காப்பாத்தாம விட்டுட்டு போறீங்களா. உங்களுக்கு கண் தெரியல்லயா.ஜேயா எங்கள் காப்பாத் துங்களன்.

(இஞ்சுவடைய சத்தமும் படிப்படியாக உயர்ந்து மேதுவாக குறைகிறது. மீண்டும் மேடையில் இருள் பரவுகிறது. பாடல் குழுவினர் பாடலை இசைக்கின்றனர். பலர் மேடையில் உறைநிலை யில் நிற்கின்றனர்.)

பாடல் : வானில் நிலவு வருமென்றிருந்தார் வந்தது மேகம் தந்தது ஏக்கம் வந்தது மேகம் தந்தது ஏக்கம் வந்தது மேகம் தந்தது ஏக்கம் மனிதனெங்கே மனிதனெங்கே மனிதன் இங்கே தேடுகிறான்.

(பாடல் படிப்படியாக ஓசை குறைய மேடையில் ஓவி பரவுகிறது. மேடையில் அசைந்தவர்கள் அகல்கின்றனர்.)

கப்பையா : ஜயா புண்ணியவான்களே யாருமில்லையா? எங்கள் காப்பாத்துங்கையா

சாமியார் : ஒம் நமசிவாய ஒம் நமசிவாய என்னே ஒரு பக்தன் இங்கு அழுகுரல் அழைக்கிறது. மகனே நீ யாரப்பா

(சாமியார் சாக்கடைக்குழியை அண்டி சுப்பையாவோடு உரையாடுகிறார்.)

கப்பையா : ஜயா சாமி கடவுள் மாதிரி வந்திங்கையா. எல்லாரும் எங்கள் விட்டுப் போயிட்டாங்க நீங்கதானையா எங்களத் காப்பத்தனும்.

சாமி : : மகனே யாம் இருக்கப் பயம் ஏன்?, இறைவன் எங்கும் இருக்கின்றார். தூணிலும் இருப்பார். துரும்பிலும் இருப்பார். ஏன் இந்தச் சாக்கடைக்குள்ளும் இருப்பார்.

கப்பையா : ஜேயா இந்த சாக்கடைக்குள்ளயா.என்னாலயே இருக்க முடியல்ல. கடவுள் எப்படி இருப்பார்.

சாமி : : பதட்டப்படாதே மகனே. எல்லாம் அவன் செயல். அவனின்றி ஓர் அனுவும் அசையாது. படைப்பதும் அவன். அழிப்பதும் அவன். காப்பதும் அவன்.

கப்பையா: சாமி நீங்க என்ன சொல்லீங்க என்டு எனக்கு ஒண்டுமே விளங்கல்ல. நான் இங்க புனுவாத் துடிக்கிறேன். தத்துவம் பேசுதூ விட்டுட்டு என்னக் காப்பாத்துங்க சாமி.

சாமி : : மகனே உனது அவசரம் உன்னை இந்த சாக்கடைக்குள்ள அமிழ்த்தியிருக்கு. இறைவனை நினை. கல்லுக்குள் இருக்கும் தேரைக்குக் கூட உணவளிப்பவன் அவன். கவலைப் படாதே. கைலயங்கிரியில் இருக்கும் அந்தச் சிவன் உன்னைக் காப்பாற்றுவான்.

கப்பையா: இமயமலையிலிருந்தா. அங்க இருந்துவர எத்தனை நாளாகும். அதுமட்டும் என்னால் பொறுக்க ஏலாது சாமி.

சாமி : : மகனே இந்த உலகமே ஒரு சாக்கடை. நானும் நானும் நீயும் ஏன் மற்றவர்களும் இந்த சாக்கடைக்குள்ளே அமிழ்ந்து உழல்கின்றோம். நீ இப்போதுதான் சாக்கடைக்குள் விழுந்ததாகக் கூறுவதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முயவில்லை. நான் இப்போ அவசரமாக காசியாத்திரை சென்று கொண்டிருக்கின்றேன். வரும்பொழுது உன்னைக் காப்பாற்றுகிறேன். அதுவரை அந்தப் பரமசிவன் உன்னைக் காப்பாற்றட்டும்.

(போகிறார்)

கப்பையா: ஜயா எங்கட கஷ்டம் உங்களுக்கெங்கையா தெரியப் போகுது. நீங்களும் விட்டுட்டுப் போறீங்களா? ஜேயா..... ஜேயா.....

(மேடையில் மீண்டும் இருள்: உறைநிலையில் பலர் நிற்கின்றனர். பாடல் தொடங்குகிறது: உறைநிலையில் நின்றவர்கள் எதையோ தேடுவதைப் போல அசைகின்றனர்)

பா: காவில் தென்றல் வருமென் றிருந்தார் வந்தது சோகம் தந்தது ஏக்கம் வந்தது சோகம் தந்தது ஏக்கம் வந்தது சோகம் தந்தது ஏக்கம் மனிதன் எங்கே, மனிதன் எங்கே, மனிதன் இங்கே தேடுகிறான்.

(மேடையில் இருள் விலகுகிறது. வேட்டியும் சால்வையும் அனிந்த ஒருவர் மேடையில் தோன்றுகிறார். அவர் ஒரு சமூக சேவகருக் குரிய அடையாளங்களைக் கொண்டவராகக் காணப்படுகிறார்;

சுப்பையா: ஐயா எங்களக் காப்பாத்த யாருமே இல்லையா? ஐயா ரோட்டால் போறவங்களே ஒரு கையப் புடிச்சாப் போதும் நாங்க வெளியே வந்திடுவோம். யாராவது வர மாட்டுமங்களா?

(மேடையில் தோன்றிய சமூக சேவகர் சாக்கடைக்குழிக்குப் பக்கத்தில் வருகிறார்)

ச.சேவகர்: தமிழி இந்தச் சாக்கடைக்குழிக்குள்ள உன்ன யாற்பா விழிச் சொன்னது? நீ விழுந்து கிடக்கிறத யாருமே கவனிக்கல்லையா?

சுப்பையா: ஐயா சமூக சேவகரே எத்தனையோ பேர் வந்தாங்க எல்லோருமே கைவிட்டுட்டுப் பொயிட்டாங்க, நீங்க ஊருக் கெல்லாம் சேவை செய்யிறவர்களையுமன்றை பெஞ்சா தியையும் வெளியே எடுத்து விடுங்கையா.

ச.சேவகர்: தமிழி உன்னோட இப்ப கதைச்சிட்டு இருக்க எனக்கு நேரமில்ல. நான் அவசர வேலையா ஏ. ஜி. ஏ. ஓபிசிக் குப் போறன். அதோட கல்விக்கந்தோருக்கும் போகவேணும்.

சுப்பையா : அதுக்கு முதல் யாரையாவது கூப்பிட்டு எங்கள வெளியே எடுத்து விட்டுட்டுப் போங்க. உங்களுக்குக் கோடி நன்மை கிடைக்கும் ஐயா.

ச.சேவகர்: தமிழி இன்டைக்கு எங்குக் கணக்க வேலையிருக்கு. நம்ம ஊருல ஒரு கிணறு கட்டுற விசயமா வை. எம். எச். ஏ.

இற்குப் போகவேணும். ஆட்களுக்கு மருந்து கோடுக்கிற விசயமா எஸ். ஏ. எவ். ஆட்களைச் சந்திக்கவேண்டும்.

சுப்பையா : அதெல்லாம் தாராளமாச் செய்யுங்க. முதல்ல உயிர்ப் பிச்சை கொடுக்கையா.

ச.சேவகர்: தமிழி நான் சொல்லுறது உனக்கு விளங்கவில்லை. இன்றைக்கு என்ன நம்பி ஓவ்வொரு ஓபிசிலையும் எத்தனை சனம் காத்துக்கிடக்கும் தெரியுமா? நான் உன்னோட மினக்கட்டன் எண்டா நாளைக்கு அந்தச் சனம் காறித் துப்பும். நீ அதுக்குள்ளேயே திட. நான் எல்லா அலுவல்களையும் முடிச்சிட்டு. வாறன் வந்து உன்னக் காப்பாத்த முயற்சி செய்யிறன்.

சுப்பையா: என் பெரியவர் நீங்க, எண்ட கஷ்டம் உங்களுக்கு விளங்குதில்ல. இந்த குழிக்குள்ள விழுந்து எத்தனை நாளாச்சுத் தெரீயுமா? என்னோட சேர்ந்து எண்ட பொஞ்சாதியும் கிடந்து சாகிறாள்.

மணைவி : ஐயோ எங்கள ஏன் இப்படி எல்லாருமே கைவிட்டிட்டுப் போறீங்க. எனக்கு உயிர் பிழைக்கிற நம்பிக்கையே இல்லாமப் போயிட்டு.

சுப்பையா: நாம என்ன செய்வம். இந்த உலகம் அப்பிடித்தான் இருக்கு.

ச.சேவகர்: தமிழி உங்களோட நின்றா கதைச்சிக் கொண்டேயிருக்கலாம். எண்ட வேலை கெட்டுப்போயிடும். நான் வாறன். (என்று சொல்லிக் கொண்டு போனவர் சாக்கடையைக் கடந்து சென்றதும்)

இவங்களையெல்லாம் காப்பாத்துறதுக்கு என்னால ஏலுமா? எனக்கேன் தேவையில்லாத வேலை. நாலு காசுகிடைக்குமென்டால் மினக்கட்டுப் பார்க்கலாம். அதுக்குள்ள கிடக்கிறவனோ பஞ்சப் பரதேசி. இவனுகளையெல்லாம் தொட்டுத் தூக்குறது நமக்குப் பாவம். மனம் கிட்ட நிக்க ஏலுதில்ல அதுக்குள்ள எப்படி ஆக்களக் காப்பாத்திற. இனிமேல் இஞ்சாலப் பக்கம்கூட திரும்பிப் பார்க்கக்கூடாது.

இருவரும்: ஐயா விட்டுட்டுப் பொயிட்டங்களா. இனிமேல் நமக்கு வழியே இல்லப்போவிருக்கு. கிட்ட வாறவங்களும் தொட்டுப் பாக்கிறாங்கயில்லையே. ஐயோ யாராவது வாருங்களேன்.

(மீண்டும் மேடையில் இருள்ள பலர் மேடையில் உறைநிலையில் நின்கின்றனர். பாடத்துக்குமுவினர் பாட உறைநிலையில் இருந்தவர்கள் அசைகின்றனர்.)

பாடல் : விணையில் நாதம் வரும் என்றிருந்தார் வந்தது கோணல் தந்தது நாணம் வந்தது கோணல் தந்தது நாணம் வந்தது கோணல் தந்தது நாணம்; மனிதனெங்கே மனிதனெங்கே மனிதன் இங்கே தேடுகிறான்.

(மேடையில் ஒளி பரவுகிறது. மேடையில் நின்ற வர்கள் மேடையை விட்டு ஆகல்கின்றனர். வெள்ளைக்காரர்கள் போன்ற உடையும் தோற் றத்தையும் போன்று ஒருவர் வருகின்றார்.)

சப்பையா : ஜயா எங்கள் காப்பாத்துங்க ஜயா இந்த சாக்கடைக் குள்ள இருக்க ஏலாது ஜயா... யாராவது வரமாட்ட மங்களா?

வெளிநாட்

கூகாரர் : (மேடை நடுவில் நின்றவர் சத்தம் வந்த திசையை நோக்கி தன் காதைத் திருப்புகிறார்.)

என்ன இது சாக்கடைக்குள்ள இருந்து சத்தம் வருதலும் (இவர் வெள்ளைக்காரர் தமிழ் கதைப்பதைப்போல கதைக்கவேண்டும்)

சப்பையா : ஜயா நீங்க வெளிநாட்டுக்காரர் மாதிரி இருக்கின்க. உள் நாட்டுக்காரர்தான் எங்கள் காப்பாத்தல்ல. வெளி நாட்டுக்காரரான நீங்களாவது எங்கள் காப்பாத்துங்களேன்.

வெ. கா : ஜ ஏம் யு. என். நோ. ஜ கேம் புறம் அமெரிக்கா:

சப்பையா : நீங்க என்னையா கதைக்கிறீங்க. எங்கு ஒண்ணுமே விளங்கல்ல.

வெ. கா : வட் ஸ புறப்பிளம்:

சப்பையா : உங்களுக்கு புண்ணியம் கிடைக்கும் ஜயா. எங்களைக் காப்பாத்துங்க.

வெ. கா : வட் புண்ணியம்: வட் காப்பாத்து. எனக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சம் தமிழ் தெரியும். கொஞ்சம் பொறு இந்த சாக்கடை பற்றித்தான் நான் றிசேசு செய்திட்டிருக்கன். இந்த தேட் வேள்ட் கன்றியில் எல்லாம் இதுதான். பெரிய புறப்பிளமா இருக்கு.

(அப்போது மேடையின் குறுக்காக ஒருவர் செல்ல. வெளிநாட்டுக்காரர் அவரை அழைத்து நாடாப் பெட்டியை எடுத்து அந்த சாக்கடைக்குழிருந்த பிரதேசத்தை அளந்து குறிப் பெடுப்பது போல பாவளை செய்கிறார். கிட்டத்தட்ட ஐந்து நிமிடங்கள் செலவிடலாம். இந்தப் பகுதியை நகைச்சவையாகவும் அமைத்து கொள்ளலாம்)

வெ. கா : கலோ மேன் உங்ட பிரச்சனை எனக்கு விளங்குது இந்தப் பிரச்சனை பற்றி யு. என். ஓ. விற்கு ஒரு ரிப்போட் அனுப்பிறன். அங்கிருந்து பதில் வந்ததும் உன்னை நான் காப்பாத்திறன்.

சப்பையா : யு என். ஓவோ ரி. என். ஓவோ அங்கிருந்து பதில் வர எத்தனை நாள் செல்லும்: எங்க இருந்து எண்டாலும் எப்படியெண்டாலும் என்னக் காப்பாத்துங்கோ.

வெ. கா : இதுக்கெல்லாம் பொறுமை வேணும் மேன் எப்படியும் யு. என். ஓ. இல் இருந்து பதில் வாறதுக்கு இரண்டு வருசமாகும்

சப்பையா : ஜயோ இரண்டு வருசமா? அதற்குள்ள எண்ட எலும்பும் இருக்காது: நானும் எண்ட மனுசியும் இதுக்குள்ளேயே சமாதியாய்ப் போயிடுவதும்:

வெ. கா : அப்பிடியெண்டால் ஒன்று செய்யலாம்: வேள்ட் பேங்கிற் கு இந்த ரிப்போட்டை அனுப்பிப் பார்க்கலாம்.

சப்பையா : அங்க அனுப்பினால் எத்தனை நாள் ஜயா செல்லும்:

வெ. கா : எப்படியும் ஒரு மூன்று வருசமாகும்:

சுப்பையா: என்னையா இப்ப இரண்டு வருசத்தில் இருந்து மூன்று வருசத்திற்கு போற்றிங்க.

வெ.கா: மேன் நான் சொல்லுறத கவனமாகக் கேளும்: எப்பிடியும் உன்ட பிரச்சனையை நான் தீர்த்து வைப்பேன், குட்பாய், நான் போயிட்டு வாறன்.

இருவரும்: நீங்களும் எங்கள் வீட்டுட்டுப் போற்றிங்களா? ஜயோ என்னையா எங்களக் காப்பாத்துங்களேன்.

(மீண்டும் மேடை இருள்ளடைகின்றது. பலர் மேடையில் உறை நிலையில் நிற்கின்றனர். பாடல் தொடங்குகிறது மேடையில் நின்ற வர்கள் எதையோ தேடுவதைப் போல அசைகின்றனர்)

பாடல் : யானையைப் பார்த்த குருடரைப் போல உலகினைப் பார்த்த மனிதர்கள் இங்கே உலகினைப் பார்த்த மனிதர்கள் இங்கே உலகினைப் பார்த்த மனிதர்கள் இங்கே மனிதன் எங்கே மனிதன் எங்கே மனிதன் இங்கே தேடுகிறான்.

(மேடையில் மீண்டும் ஓளி பரவுகின்றது. மேடையில் நின்றவர்கள் நாலு பக்கமும் சென்று மறைகின்றனர்: அப்போது மேடையில் அரசியல் வாதியைப் போன்ற தோற்றமுடையவரும் அவரோடு சேர்ந்து நான்கைந்து பேரும் நிற்கின்றனர். மேடையில் ஒரு அரசியல் கூட்டத்திற்கு மேடை கட்டி ஆயத்தம் செய்வது போல பாவனை செய்கின்றனர். பிரதான மேடை சாக்கடைக்குழிக்கு மேலேயே அமைக்கப்படுகிறது. மேடையில் இருன் பரவுகிறது. மேடையில் இருந்தவர்கள் அகல்கின்றனர். உடனடியாகவே மீண்டும் மேடையில் ஓளி பரவுகிறது. மேடைக்கு வெளியே பின் புறமாக அரசியல் தலைவரைவாழ்த்தும் கோசம் ஓலிக்கிறது.)

குழுவினர்: எங்கள் தலைவர் சின்னான் வாழ்க்கு

அரவிவின் இருப்பிடம் சின்னான் வாழ்க்
அரசியல் மேதை சின்னான் வாழ்க்கு

(இந்தக் கோசங்கள் மாறி மாறி மேடையில் மூன் பக்கம் வந்து ஓலிக்கிறது. வந்தவர்கள் கீழே அமர அரசியல் தலைவர் அவர்கள் அமைத்த மேடையில் நின்று கொண்டு உரையாற்றுகிறார்.)

அரசியல்த்

தலைவர் : என் உடன் பிறப்புக்களே! என் இரத்தத்தின் இரத்தங்களே! இந்த நாட்டில் சாக்கடைகள் அதிகரி த்து விட்டன. எங்களுடைய கூட்சியின் ஒரே வட்சியம் இந்த நாட்டிலிருந்து சாக்கடைகளை அகற்றுவதேயாகும். ஆட்சியிலுள்ள அரசாங்கம் சாக்கடையைப்பற்றி கவலைப் பட்டதாகவே தெரியவில்லை. நாளுக்குநாள் இந்த நாட்டில் சாக்கடை மரணங்கள் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகின்றன. இந்த மரணங்களைப் பற்றியோ மக்களுடைய துண்பங்களைப் பற்றியோ அரசாங்கம் சிறிதும் கவலைப் படாமல் அசட்டையாக இருக்கிறது. நாங்கள் பதவிக்கு வருகின்ற பொழுது இந்த சாக்கடைகளை ஒழித்து மக்கள் வாழ்வில் சுபீட்சத்தை ஏற்படுத்துவோம்.

(அவருக்கு முன்பாக இருந்த பலர் கைதட்டி ஆரவாரம் செய்து விசிலடிக்கின்றனர்.)

உங்களது உற்சாகத்தை கண்டு நான் புளாங்கிதம் அடைகிறேன். நமது தோள்கள் தினவெடுத்த உறுதியான தோள்கள்: எதிர் காலத்தில் வெற்றி எமக்கே நிச்சயம். அருமைத் தாய்க்குலமே உங்களது வாக்குகளை எங்களுக்கு அளியுங்கள். நாளைய இந்த நாட்டில் ஒரு புதிய யுகத்தை மலரச் செய்வோம். நேற்றும் இந்த இடத்தில் ஒருவன் சாக்கடையில் விழுந்து மரணித்துவிட்டான். அவன் எங்கள் கட்சித் தொண்டன். அவனுடைய குடும்பத்திற்கு எங்களுடைய கட்சி நிதியில் இருந்து பத்தாயிரம் ரூபா நேற்றே வழங்கிவிட்டோம். உங்களுடைய ஆதரவிற்கு நன்றி

(கூட்டத்தில் கை தட்டுகின்றனர். முன்பு மேடை அமைக்கப்பட்டதைப் போலவே மேடையை கழி ந்றுவதுபோல பாவனை செய்து மேடையை விட்டு வெளியேறுகின்றனர் மீண்டும் மேடையில் இருள் பரவுகிறது. மேடையில் உறைநிலை யில் பலர் நிற்கின்றனர். பாடல் தொடர்கிறது.)

பாடல் : மனிதன் எங்கே மனிதன் எங்கே
மனிதன் இங்கே தேடுகிறான்
மரணித்து விட்ட மனித நேயத்தை
மனிதன் இங்கே தேடுகிறான்.

சுப்பையா : ஜியா எங்கள் காப்பாத்துங்களன்று யாரோ என்ன வாம் கூட்டம் போட்டாங்க போவிருக்கு. சாக்கடையைப் பற்றியும் கடைச்சாங்க போவிருக்கு. எங்கள் காப்பாத்த போறாங்க எண்டு நம் பியிருந்தம். ஆனால் கடைசியில் கையைத்தட்டி விசிலடிச்சிட்டுபொயிட்டாங்க. ஜீயோயாராவது வாங்கோ எங்களக் காப்பாத்துங்கோ. இனி மேல் எங்களால் ஏலாது. நான் க சாகப் போறோம்.

(என்று இருவரும் சேர்ந்து அழுகின்றனர்: அப் பொழுது மேடையில் பின்பக்கமாக வலப்பக்க மூலையில் இருந்து ஒரு குழுவினர் சில கோசங்களை கோசித்துக்கொண்டு உள்ளே நுழைகின்றனர்.)

தொழிலாளர்கள் : உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்று படுங்கள்; தொழிலாளர் ஒற்றுமை ஒங்குக.
தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள்
உழைப்பால் உயர்வோம்:
உழைப்பே எங்கள் உயிர் முச்ச
தொழிலாளர் ஒற்றுமை காப்போம்:

(என்ற கொசுங்களை கோசித்துக்கொண்டு மேடையில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக பல முறை நடக்கின்றனர். அப்போது.)

சுப்பையா : ஜியா காப்பாத்துங்க ஜியா. (மீண்டும் மீண்டும் இருவரும் சேர்ந்து கத்துகின்றனர்.)

(கோசம் போட்டு வந்த தொழிலாளர்கள் இந்தச் சத்தத்தை கூர்மையாக அவதானிக்கின்றனர். எல்லோரும் மிகவும் அக்கறையாகவும் ஆர்வத்துடனும் சாக்கடைக்குழியை நோக்கி வருகின்றனர். சாக்கடைக்குழிக்குள் இருவர் கிடப்பதைப் பார்த்து பரிதாபப்பட்டு தூக்கி வெளியே எடுத்து விடுகின்றனர்:)

சுப்பையா : ஜியா புன்னியவான்களே! உங்கள்லதானையா நான் மனிசனைப் பார்த்திருக்கிறன்று எங்களைக் காப்பாத்தினாக்கு ரொம்ப நன்றி ஜியா.

(எல்லாரும் உறைநிலையில் நிற்க. மேடையில் இருள் பரவுகிறது. பாடற்குழுவினர் பின்வரும் வரிகளை மெதுவாக ஆரம்பித்து உச்ச ஸ்தாய யில் முடிக்கின்றனர்.)

பாடல் : எவடம் எவடம்
புளியடி புங்கடி
எவடம் எவடம்
புளியடி புங்கடி
எவடம் எவடம்
புளியடி புங்கடி

பாரதிமுதல் நமது இலக்கியங்கள் பெண் விடுதலை பற்றிப் பேசினாலும் இன்று வரை நமது சமூகத்தில் பெண் விடுதலை பற்றிய கருத்துக்கள் பெரிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தின என்று சொல்ல முடியாது. இன்றும் புத்தி ஜீவிகள் மட்டத்திலேயே இதன் தாற்பரியம் உணரப் பட்டதாய் உள்ளது. ஆனால் பெண்ணியம் பற்றிய கருத்துக்கள் பாமர மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்லப்பட வேண்டிய தேவையும் பொறுப்பும் நமக்கு உள்ளது.

மாதர் தம்மை இழிவு
செய்யும் மடமையைக்
கொளுத்துவோம்

**மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்
மடமையைக் கொளுத்துவோம்....**

இசை நாடகம்

மேடையேற்றம் : 12-04-1992
திருக்கோணமலை
தமிழ்த்தினம் - முதல்பாரிசு.

17-06-1992
மட்டக்களப்பு மாகாணத்
தமிழ்த்தினம் - முதல்பாரிசு.

17-07-1992
கண்டி அகில இலங்கைத்
தமிழ்த்தினம் - முதல்பாரிசு.

பிரதியாக்கம்
இயக்கம் : பால. சுதமார்

மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்
மடமையைக் கொழுத்துவோம்

இதை நாடகம்

(இந்த நாடகத்தில் வரும் பாடல்களுக்கு நெறி யாளர்கள் தாங்கள் விரும்பியராகங்களை அமைத்துக் கொள்ளலாம். பெண்விடுதலைப் பெண்ணிலை வாதம் இன்று உலகளாவிய ரீதியில் பெரிதாக பேசப்படுகின்ற விடயமாக உள்ள குழந்தையில் இந்த நாடகம் பெண் விடுதலைப் பற்றி பேச சிறது. நடிகர்கள் பாடல்களுக்கு ஏற்ப தங்கள் பாவனைகள் மூலம் நடிப்பை வெளிப்படுத்துவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்)

மேடை வெறுமையாக இருக்கிறது. மேடையில் படிப்படியாக ஒளி வரவேண்டும்; பார்வையாளர்களின் இறுதிப் பகுதியிலிருந்து இராட்சதன் ஒருவன் ஒரு பெண்ணை சாட்டடையால் அடித்து கூட்டி வருகிறான். அவள் தோன்களில் ஒருபெரிய சிலுவையைச் சுமந்து கொண்டு வருகிறாள். மேல்முழுவதும் இரத்தக் காயங்கள், மிகவும் சிரமப்பட்டு மேடையை நோக்கி வருகின்றன இராட்சதன் அடித்து அவளை இழுத்துக் கொண்டு வருகிறான். மேடைக்கு கொண்டு வந்தவன் சிலுவையை அவளிடம் இருந்துபறித்து மேடையின் இறுதிப் பகுதியில் கொண்டுபோய் அவளை அந்தச் சிலுவையைப் படுக்கவைத்து ஆணி அடிக்கிறான் அதன் பின்பு அந்தச் சிலுவையை தூக்கி நிறுத்துகிறான். இந்த நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது பாடல் குழுவினர் சோகமான ஹம்பிங் இசையை இசைக்கவேண்டு.

பாடல்குழி: ஆ.....ஆ.....ஆ.....ஆ.....ஆ.....
ம.....ம.....ம.....ம.....ம.....ம.....

(இந்த இசையை இசையமைப்பாளர் தனது கற்பனைக்கேற்ற வகையில் அமைத்துக் கொள்ளலாம்)

SIR WAITALINGAM DURAISSWAMY என்று
VELANAI.

தான் இழுத்துவந்த பெண்ணை சிலுவையில் அடித்த பின்பு மேடையில் இரண்டு பக்கங்களுக்கும் சென்று இறுமாப்புடன் பார்த்துவிட்டு பார்வையாளர் பக்கம் கோபமாகப் பார்த்து விட்டு மேடையின் முன்பக்கமாக இறங்கி பார்வையாளர்களோடு சென்று மறைந்து விடுகிறான் பின்பு மேடையின் வலப்பக்கமிருந்து கைகளில் விலங்கிட்ட நிலையில் ஒரு பெண் வருகிறாள்)

முதல்

பெண் : பெண் குழந்தாய் பெண்குழந்தாய்
எங்கிருந்து நீ இங்கு வந்தாய்
விண்ணுலகில் சோலைகளிலே
விளையாடிய சிறு பொன்குழிலோ
நிலவொளியை அள்ளி அள்ளி
இயற்கை உன்னை வணந்தன்னோ
புலரொளியே நீ இயற்கை
திருவளத்தில் பூத்த பனிமலரோ
புலரொளியே நீ இயற்கை
திருவளத்தில் பூத்த பனிமலரோ

(மேலே உள்ள பகுதி கவிதையாக ஒலிக்கிறது)

பாடு குழு : பெண்குழந்தாய் பெண்குழந்தாய்
எங்கிருந்து நீ வந்தாய்
விண்ணுலகில் சோலைகளிலே
விளையாடிய சிறு பொன்குழிலோ
நிலவொளியை அள்ளியள்ளி
இயற்கை உன்னை வணந்தன்னோ
புலரொளியே நீ இயற்கை
திருவளத்தில் பூத்த பனிமலரோ

(இப்பகுதிக்கு இசையமைப்பாளர் தமக்கு விருப்ப பமான ராகம் போட்டுக் கொள்ளலாம் பாடல் குழுவினாரல் பாடல் இசைக்கத் தொடங்குகின்ற பொழுது மேடையின் இரண்டு பக்கங்களிலும் இருந்து ஒன்பது பெண்கள் விலங்குகள் சங்கிலி பினைக்கப்பட்ட நிலையில் அரங்கத்தில் பிரவேசிக்கின்றனர்,)

இரண்டா

வது பெண் : (கவிதை நடையில் சொல்ல வேண்டும்)
மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்
மட்மையைக் கொழுத்துவோம்
இந்தத் தேசத்துப் பெண்கள்
இனியொரு விதி செய்யப்
புறப்பட்டு விட்டார்கள்
இனியும் இவர்கள்
அசோக வணங்களில்
அழுது கொண்டிருக்கப் போவதில்லை
பெண்களைத் தீபங்கள்
எனப் புகழ்ந்தவர்கள்
இன்று வரதட்சணை
விக்கிரகத்தின் முன்
தீ வைத்துப் பார்த்தார்கள்
இன்று அந்தத் தீபங்கள்
தீபங்களாய், ஆணாதிக்க இருவின்
அவலங்களை எல்லாம்
அம்பலப்படுத்த வந்து விட்டன
எங்கும் இளிக் கேட்கும்
எங்கும் இளிக்கேட்கும்
மாதர்தம்மை இழிவு செய்யும்
மட்மையைக் கொழுத்துவோம்

(இக்கவிதை வாசிக்கின்ற பொழுது மேடையில் பிரவேசித்த பெண்கள் பல்வேறு நிலைகளில் இருக்கின்றனர்.)

பாடல்குழு : அம்மாடி குட்டிப் பொன்னு
சும்மா அழுவலாமா
எழுந்திரு எழுந்திரு
விடுதலை தந்திடும் சிந்து நீ
யாரடிச்சா சொல்லு
அவங்க ஆணவத்தைக் கொல்லு
அந்த ஆயி மகமாயி போல
ஆகனும் அம்மா நீயும்
ஆணாதிக்கப் பேயி
பிசாசுகளைல்லாம்
ஆட்டி ஓட்டு தாயே
ஆட்டி ஓட்டு தாயே

(கடைசிப் பாடல் வரிகள் படிப்படியாக இசை குறைய வேண்டும்; இக்காட்சியை நெறியாளர் தனது விருப்பத்திற்கு ஏற்ப அமைத்துக்கொள்ள வாம். இங்கு நெறியாளர் சுதந்திரமாக செயற் பட முடியும்.)

மு.பெண்: (கவிதை நடை)

உலகத் தாயின் கருவினிலே
உதித்ததெல்லாம் முத்துக்கள்
இரு கண்கள் ஆண்கள் பெண்கள்
பேதமில்லா சொத்துக்கள்
உள்ளத்திலே உயர்வு தாழ்வு
யார் விதைத்த வித்துக்கள்
சலனமில்லா உலகமதில்
நம் செஞ்சில் விழும் குத்துக்கள்.

மூன்றாவது

பெண் : (இசையுடன்)

தனினை மறந்து சகல உலகினையும்
மன்ன நிதம் காக்கும் மகாசக்தி அன்னையே
அவளே துணையென்று அனவரதம் நெஞ்சம்
துவளா திருத்தல் சுகம்,

பாடல்குழு: அவளே துணையென்று அனவரதம் நெஞ்சம்
துவளாதிருத்தல் சுகம்.....

நான்காவது

பெண் : (கவிதை நடை)

ஓ.....பெண்ணே
எந்தத் தேவகுமாரனின் வருகைக்காக
நீ ஏக்கத்தோடு காத்திருக்கின்றாய்?
எந்த மதத்தின் படித்துறை
உனக்காக
புன்னியதீர்த்தம் வழங்குமென்று
ஆவலோடு இருக்கின்றாய்?
பெண்ணே
உன் வளைக் கரங்களின் முஸ்தியை
மடக்கி மேலே உயர்த்து
அப்போது இந்த
ஆணாதிக்கச் சங்கிலியெல்லாம்
அடியோடு பொடியாகும்
உனக்காக ஓருலகம் உருவாகும்.

(மேலேயுள்ள பகுதி மிகவும் உணர்ச்சிகரமாகச் சொல்லப்படவேண்டும்.)

ஜிந்தாவது

பெண் : (இசையோடு)

நெஞ்சில் கவலை நிதமும் பயிராக்கி
அஞ்சி உயிர் வாழ்தல் அறியாமை
தஞ்சமென்று வையமெல்லாம் காக்கும் மகாசக்தி
நல்லருளை ஜயமறப் பற்றல் அறிவு;

பாடல்குழு: தஞ்சமென்றே வையமெல்லாம் காக்கும் மகாசக்தி
நல்லருளை ஜயமறப் பற்றல் அறிவு;

இ. பெண்: அடுப்பங்கரை உலகத்தின்

அடிமை ராணிகள்
இராப்பிச்சை கணவர்களுக்கு
இன்பம் வழங்கும் வள்ளுக்கள்
ஓ..... தெரியவில்லையா
நாங்கள் உங்களுக்கு
சிறுவயதில் தங்கைகள்
இளவயதில் தாரங்கள்

வீட்டுப்

பெண் : (இசையுடன்)

வீட்டுப்பெண்ணிவள்
வேலைக் காரியாம்
கணவன் கைகளில்
கொத்தடிமை யாம்
ஆண்கள் பார்வையில்
பெண்ணிவள் தானே - என்ற
அலட்சியப் போக்கு
என்றும் உள்ளதாம்:

பாடல்குழு: ஆண்கள் பார்வையில்

பெண்ணிவள் தானே - என்ற
அலட்சியப் போக்கு
என்றும் உள்ளதாம்

மு.பெண்: (கவிதை நடை)

பரம்பரை நம்பிக்கைகள்
உன்னைப் பாழாக்கி விடும்

கலங்கிடும் இதயத்தில்
கவிதைகள் நிலைத்திடும்
வளர்ந்திடும் உலகிலே
நீ தெய்வதன் மாயமென்ன
வீடுகள் உனக்கிப்போ
சிறைக் கூடமாய் ஆகியதோ

பாடல்குழு: (கவிதை நடை)
வளர்ந்திடும் உலகிலே
நீ தெய்வதன் மாயமென்ன
வீடுகள் உனக்கிப்போ
சிறைக்கூடமாய் ஆகியதோ.

அலுவலகத்
தில் வேலை
செய்யும்

பெண் : (இசையுடன்)
அலுவலகத்தினில் துயரம் துயரம்
ஆண்கள் சமூகத்தில் அர்ச்சனை அர்ச்சனை
பொறுமையோடு காத்திருந்தானே
பொங்கியெழுந்திடுவாள் ஓர் நாளில்

பாடல்குழு: பொறுமையோடு காத்திருந்தானே
பொங்கியெழுந்திடுவாள் ஓர் நாளில்

இ.பெண்: உலகப் படைப்பிலே
மனிதர்கள் நாமென்ற
மக த்துவம் விளங்கவில்லை
ஆண் பெண் என்ற பேதத்தை
அகிலத்திலே பரவிட்டார்
மன்னர்கள் போல் இவர்கள்
இராஜாங்கம் நடத்துகிறார்கள்
மனிதர்கள் நாமென்பதை
மறந்து செயல்படுகின்றனர்;

பாடல்குழு: (கவிதை நடை)
மன்னர்கள் போல் இவர்கள்
இராஜாங்கம் நடத்துகிறார்கள்
மனிதர்கள் நாம் என்பதை
மறந்து செயல்படுகின்றனர்;

ஐந்தாவது
பெண்ணும்
ஆறாவது
பெண்ணும்
இடைந்

திடும் : ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்
அறிவிலோங்கி வையம் தழைக்குமாம்
நாணமும் அச்சமும் நாய்கட்டு வேண்டுமாம்
பெண்மைத் தெய்வத்தின் பேச்சுக்கள் கேட்டுரோ

பாடல்குழு: நாணமும் அச்சமும் நாய்கட்டு வேண்டுமாம்
பெண்மைத் தெய்வத்தின் பேச்சுக்கள் கேட்டுரோ
(மேற்குறித்த காட்சி களை நெறியாளர்கள்
தமது கற்பனைத் திறனுக்கு ஏற்ப அமைத்துக்
கொள்ளலாம்.)

இ.பெண்: (கவிதை நடை)
முன்பெல்லாம் இவள்
கணவுகளுக்காகவே உறங்கினாள்
ஆணால் இப்போதெல்லாம்
உறக்கமே ஒரு கனவாகிவிட்டது:
முன்பெல்லாம் இவள்
சட்டென்று தோன்றி மறையும்
யன்னஸ் மின்னஸ்
இப்போதோ அசையாது உட்கார்ந்து
தானும் ஓர் யன்னஸ் கம்பியானாள்
சிரிப்பு என்பது இவருக்கு
இதழிலிலை
ஞாபகத்தில் இருக்கின்றது.

பாடல்குழு: (கவிதை நடை)
சிரிப்பு என்பது இவருக்கு
இதழிலிலை
ஞாபகத்தில் இருக்கிறது

மாமியின்
கொடுமை
யால்வாடும்
பெண் : மாமியின் கொடுமை மனதினில் துயரம்
காலியம் போற்றும் கலியுகப் பெண்ணே

பாவியாய் நானும் பட்டவை கோடி
சாமியும் வருமோ எம் துயர் களைய
கொடுமைகள் கோடி கொல்வது எம்மை
மடமையில் எம்மை மாய்த்தனர் இங்கு
அலட்சியம் கொண்டு அலைத்தனர் எம்மை

பாடல்குழு: (இசையுடன்)

அன்னியர் போல அவதாரங்களும்
அலட்சியம் கொண்டு அலைத்தன எம்மை

மலையகப்

பெண் : (கவிதை நடை)
மலையகத் தேயிலையில்
என்னுதிரத்தின் வாசனை
கலைந்துவிட்ட என் கனவுகளில்
எத்தனை காத்திருப்புக்கள்
மலையகத் தோட்டத்திலே
என் மகிழ்ச்சியின்
வீச்சுக்களைத் தேடுகின்றேன்
விலையாக நான் பட்ட
வேதனைகள் ஆயிரம்

பாடல்குழு: விலையாக நான்பட்ட
வேதனைகள் ஆயிரம்

மலையகப்

பெண் : (இசையுடன்)
தோட்டக்காட்டினில் வேலை செய்திவள்
சோர்ந்துபோன நாளாயிரம்
அடிமை விளங்குகள் மீண்டும் மீண்டுமே
அழுத்தி.....அழுத்தி அழிக்குதே
நானும் வாழ்க்கையில் இன்பமில்லையே
துன்பம் கோடி கோடியே
அழுது புரண்டதில் ஒன்றுமில்லையே
அடிமைத் துன்பம் தொடருதே

பாடல்குழு: அழுது புரண்டதில் ஒன்றுமில்லையே
அடிமைத் துன்பம் தொடருதே

52

மு.பெண்: (கவிதை நடை)

பெண்ணே உன் பெருமை என்ன
சிந்தி
மனந் தளராதே போராடு
உன் இன்த்தைக் காத்துக்கொள்
நீ நினைத்தால்
உன் சிந்தனை செயலாகுமே
துணிவு கொள்
உன் நம்பிக்கை பெரிது

பாடல்குழு: (கவிதை நடை)

நீ நினைத்தால்
உன் சிந்தனை செயலாகுமே
துணிவு கொள்
உன் நம்பிக்கை பெரிது

புதுமைப்

பெண் : (இசையுடன்)
புதுமைப்பெண்ணிவள் சொற்களும் செய்கையும்
பொய்மை கொண்ட கவியைப் புரட்டுமாம்
மதுரத் தேன்மொழி மங்கையர் கைகளில்
மானிலத்தோர் வாழ்க்கை சுழலுமாம்

பாடல்குழு: மதுரத் தேன் மொழி மங்கையர் கைகளில்
மானிலத்தோர் வாழ்க்கை சுழலுமாம்
(இப்பாடல் முடிவடையும் பொழுது எல்லாப்
பெண்களும் இணைந்து சிலுவையை இழுத்து
விழுத்துகின்றனர். பின்பு சிலுவையில் கட்டப்
பட்டிருந்த பெண் விடுவிக்கப் படுகிறாள். விடு
விக்கப்பட்ட பெண்டு)

சிலுவைப்

பெண் : (இசையுடன்)
வலிமை சேர்ப்பது தாய் முலைப்பாலடா
மானம் சேர்க்கும் மனைவியின் வார்த்தைகள்

பாடல்குழு: வலிமை சேர்ப்பது தாய் முலைப்பாலடா
மானம் சேர்க்கும் மனைவியின் வார்த்தைகள்

53

சிலு.பெண்:கவியழிப்பது பெண்கள் அறமடா
கைகள் கோர்த்து களித்து நின்றாடுவோம்

பாடல்குழு: கவியழிப்பது பெண்கள் அறமடா
கைகள் கோர்த்து களித்து நின்றாடுவோம்

சிலு.பெண்:யிரைக் காக்கும் உயிரினைச் சேர்த்திடும்
உயிருக்குயிராம் இன்பம் அளித்திடும்

பாடல்குழு: உயிரைக் காக்கும் உயிரினைச் சேர்த்திடும்
உயிரினுக்குயிராய் இன்பம் அளித்திடும்

சிலு.பெண்: உயிரினும் இந்த பெண்மை இனிதடா
ஊது கொம்புகள் ஆடுகளி கொண்டே

பாடல்குழு: உயிரினும் இந்த பெண்மை இனிதடா
ஊது கொம்புகள் ஆடுகளி கொண்டே

எல்லோ

ஞம் : (எல்லோரும் தங்கள் கரங்களை இணைத்துக் கொண்டு
தங்கள் கரங்களில் பிளைத்திருந்த சங்கிலிகளை அறுத்து
எறிகின்றனர்.)

(இசையுடன்)

உயிரினும் இந்த பெண்மை இனிதடா
ஊது கொம்புகள் ஆடுகளி கொண்டே

மு.பெண்: (கவிதை நடை)

உறக்கம் தெளிந்த பெண்ணினம்
உரத்த குரவில் பாடுது
காற்றில் கரையும் கற்பூரம்
விரைந்து பெண்மையில் நின்றது
தட்சணை நெருப்பின் சீதைகள்
புது அட்சரப் பாடலைப் பாடினார்
நீதியின் சூரிய கதிர்களில்
புது உலகம் மின்னுது பாருங்கள்
நித்தம் உலகில்
சமத்துவம் நோக்கி
பெண்களே எழுந்து வாருங்கள்
பெண்களே எழுந்து வாருங்கள்

பாடல்குழு: (இசையுடன்)

நீதியின் சூரிய கதிர்களில்
புது உலகம் மின்னுது பாருங்கள்
நித்தம் உலகில்
சமத்துவம் நோக்கி
பெண்களே எழுந்து வாருங்கள்
பெண்களே எழுந்து வாருங்கள்

எல்லோ : (கவிதை நடை)

நீதியின் சூரியக் கதிர்களில்
புதுஉலகம் மின்னுது பாருங்கள்
நித்தம் உலகில் சமத்துவம் நோக்கி
பெண்களே எழுந்து வாருங்கள்

(கடைசி நான்கு வரிகளையும் எல்லோரும் உரக்
கக் கத்திச் சொல்லுகின்றனர்.)

எல்லோ : (கைகளைக் கோர்த்துக் கொண்டு உற்சாகத்
துடன்)

(இசையுடன்)

சக்தி என்ற மதுவை உண்டோம்
தாளம் தட்டி திசைகள் அதிர
கண்ணைக் காக்கும் இரண்டினை போல
பெண்ணின் பெருமையைக் காத்திடுவோமே.

-திரை-

* இந்நாடகத்தில்

கப்பிரமணியபாரதியார்

கவிஞர்: சேரன்

கவிஞர்: வெரமுத்து

ஆகியோருடைய கவிதைகள் ஆங்காங்கே பயன்
படுத்தப்பட்டுள்ளன:

சிறுவ நாடகங்கள் தமிழில் மிகக்குறைவு என்றே சொல்லவேண்டும். கலாநிதி மௌனகருவின் “தப்பி வந்த தாடி ஆடு” என்ற சிறுவர் நாடகம் ஈழத்து தமிழ் சிறுவர் நாடகத்தில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தது எனலாம். இதன் பின்பே யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு சிறுவர் நாடகமரபு வளரலாயிற்று அந்த வகையில் அந்த மரபின் தொடர்ச்சியாக இந்த நாடகம் அமைகிறது.

முன்னொரு
காலத்திலே

முன்னொரு காலத்திலே

(சிறுவர் நாடகம்)

(மேடை அரங்க விதிகளுக்கேற்ப பிரிக்கப்பட வேண்டும். மேடைச் சமநிலை இந்த நாடகத் தில் பேணப்பட வேண்டியது அவசியம். மேடை ஒரு காட்டைப் போன்ற அமைப்பை உடைய தாக அமைக்கப்பட வேண்டும். பார்வையாளர்கள் மேடையைப் பார்த்து காடு என்ற உணர்வைப் பெற்றுக் கொண்டால் போதும். திரை திறக்கப்படுகின்றபோது பின்னணியில் இசை வர வேண்டும் இசை காட்டை ஞாபகப்படுத்துவதாக இருக்க வேண்டும். நெறியாளர்கள் காட்டுக்கு ஏற்ற இசையை தெரிந்து கொள்ளலாம். திரைவிலகுகின்றபோது மேடையின் முன் பகுதியில் எடுத்துரைஞர்கள் இருவர்.)

எடுத்துரை

ஞர் 1 : முன்னொரு காலத்திலே

எ. உ. 2 : முருகமலைக் காட்டுக்குள்ளே

எ. உ. 1 : அப்படியில்லடா

எ. உ. 2 : எப்படிடா

எ. உ. 1 : முன்னொரு காலத்திலே

எ. உ. 2 : ஒரு காடு இருந்தது

எ. உ. 1 : பெருங்காடு

. உ. 2 : பெருங்.....காடு எண்டா அங்க பெரிய பெரிய மிருகங்கள் எல்லாம் இருந்திருக்குமே

எ. உ. 1 : பெரிய மிருகங்கள் சின்ன மிருகங்கள் எல்லாம் இருந்தன

எ. உ. 2 : அதுகள் தங்களுக்குள்ள சண்ட போட்டிருக்குமே அந்தச் சண்டக் கதபுத்தான் சொல்லப் போறியா?

எ. உ. 1 : இல்ல அதுகள் ஒற்றுமையா இருந்த கதை

எ. உ. 2 : ஒற்றுமையா இருந்த கதையெண்டா கதையில சுவாரசியம் இருக்காதே

எ. உ. 1 : ஒரு காடு இருந்தது என்டு சொன்னனவில்லவா
எ. உ. 2 : ஓம்.....

எ. உ. 1 : அந்தக் காட்டில் மிருகங்களைல்லாம் நல்ல ஒற்றுமையா மிகுந்த அன்போட இருந்தன

எ. உ. 2 : ஆ.....அதிசயமாயிருக்கே

எ. உ. 1 : அதுகள் மனிசங்களைல்ல சண்டபிடிக்க

எ. உ. 2 : எங்க மிருகங்களைக் காணல்ல

எ. உ. 1 : வருங்கள் அந்தா.....அந்தா.....

(எடுத்துரைஞர் 2 மேடையின் பின்பக்கம் பார்த்து எங்கடாப்பா பார்க்கிறா அங்கபார் மேடையின் முன்பக்கமாககாட்ட பார்வையாளர்களின் பின்புறமிருந்து வேசமிடப்பட்ட சிறு வர்கள் மேடையை நோக்கி வருகின்றனர்.)

சிறுவர்கள்: ஈக்கல ஈக்கல தும்பல தும்பல பாக்குப் பறிக்கிற வண்ணான் ஓல முங்கில் ஓல முதிரக் குத்தி வேட்டவாளி பட்டணம் பட்டணம் பட்டணம்

(என்று எல்லோருமாக பாடிக்கொண்டு மேடைக்கு வருகின்றவர் வந்த மிருகங்கள் தமக்குள் கதைப்பது போன்ற பாவனை செய்கின்றன.)

பாடல் : (எடுத்துரைஞர்களும் மிருகங்களும் சேர்ந்து பாடுகின்றனர்) ஆடுவோம் பாடுவோம் ஆனந்தம் கொள்ளுவோம்

அனைவரும் மகிழ்ந்திட ஆடுவோம்

காட்டில் வாழும் நாம் கவலைகள் இன்றியே ஒரு கூட்டிலே வாழுவோம் கூடியே வாழுவோம் நாட்டிலே உள்ளவர்

சண்டையே செய்கிறார் நாமிங்கு அமைதியாய் வாழுவோம்

(பாடல் முடிந்ததும் மிருகங்கள் தமக்குள் சந்

தோழுமாக கதைத்து மகிழ்ந்து இருப்பது போன்ற பாவனை காட்டப்பட வேண்டும.)

எ. உ. 1 : இந்த மிருகங்கள் படித்தவையல்ல ஆனாலும் அன்போடு நட்போடு ஓன்றுக்கொன்று உதவியாய் இருந்தன; (மிருகங்கள் தமக்குள் சந்தோழமாக இருப்பது போன்ற பாவனை தொடர வேண்டும.)

எ. உ. 2 : இந்த விலங்குகளைல்லாம் கூடி ஒருநாள் ஒரு கூட்டம் போட்டன. அந்தக் கூட்டத்தில் ஒரு சிக்கலான பிரச்சனை (விலங்குகள் தமக்குள் கூட்ட ம் போடுவது போன்ற பாவனை எல்லோருமாகச் சேர்ந்து சிங்கத்தை தலைவராக வைத்து தமது பிரச்சனையை ஆராய்கின்றன. கூட்டத்தில் நரி எழுந்து.)

நரி : நமது இன்றைய உடனடித் தேவை பள்ளிக் கூடம்

ஏனைய : ஓம.....ஓம.... பள்ளிக் கூடம் அவசியம்

முயல் : உலகம் எவ்வளவோ முன்னேறிப் போகுது அதால் நாம் ஞம் படிக்க வேணும்

பன்றி : நெடுக நாம இப்படி இருக்கக் கூடாது. நாலு விசயங்களை தெரிஞ்சாத்தான் நல்லது

மான் : பள்ளிக் கூடத்த அமைக்கிறதுக்கு நல்ல ஒரு பாடத்திடத்தை போட வேணும்

ஏனைய மிருகங்கள் : ஓமோம.....அப்பத்தான் படிப்பு ஓழுங்காக நடக்கும்

மான் : பாடத்திடத்தை தயாரிக்கிறதுக்கு ஒரு குழு அமைக்க வேணும், (எல்லா மிருகங்களும் யோசிக்கிற பாவனையில்)

நரி : இப்பதான் எல்லாத்துக்கும் விசாரணைக் குழு அமைக்கி றாங்களே அதப்போலத்தானே.....

குரங்கு : மற்றவங்களைப்பற்றி நமக்கு என்ன கவலை. நாம மானார் சொல்றதப்போல பாடத்திடத்த தயாரிக்க ஒரு குழு அமைப்பம்;

நான் : சரி அந்தக் குழுவுக்கு யாரத் தலைவராப் போடுறது

குங்கு : ஏன் நீர் தலைவரா இருந்தீரென்டால் பாடத்திட்டம் முழுக்க நரிப்புத்திதான் இருக்கும்.

நானியார் : குரங்கார் நீர் நெடுக என்னோடு தனகக் கூடாது.

குங்கு : நான் கூம்மா பகிடிக்கு சொன்னனெண்டால் அதுக்கு நீர் கோவிக்கிறீர்

பருந்து : பாடத்திட்டக் குழுவுக்கு நம்மட தலைவரே தலமை தாங் கட்டும்

(சிங்கம் ஒரு மூலையில் படுத்து நித்திரை கொள்ள வேண்டும்.)

மான் : நித்திரயில் இருக்கிறவர் எழுப்பினா அவருக்கு போபம் வராதா

பருந்து : வராது எப்பவும் எல்லாத்திலேயும் தலைவரா இருக்கிற தில் அவருக்கு நல்ல விருப்பம்

குங்கு : நான் போய் கூட்டிக் கொண்டு வாறன்:

(குங்கு சிங்கத்தின் பக்கம் போய் தன்வாலால் சிங்கத்தின் வாய்ப்பக்கம் தடவுகின்றது. சிங்கம் அசைந்து மீண்டும் நித்திரை கொள்கின்றது. மீண்டும் குரங்கு தன்வாலால் சிங்கத்தின் மூக்கைத் தடவ சிங்கம் கண் விழித்துக் கொள்கிறது.)

சிங்கம் : குரங்காரே (கோபத்துடன்) அனியாயமா என்ற தூக்கத்தை கெடுத்துப்போடும். இந்தமத்தியான நேரத்தில் அப்படி என்ன தலைபோற காரியம்.

குங்கு : இந்த காட்டில் இருக்கிற நாங்கள் எல்லாருமாக் சேந்து உங்கள் தலைவரா தெரிஞ்சிருக்கம் (பயத்துடன் சொல்ல வேண்டும்.)

சிங்கம் : நீங்க தெரிந்தாலென்ன தெரியாட்டியென்ன நான் தானே இந்தக் காட்டுக்கு ராசா.

குங்கு : ஓம..... ஓம..... (பயத்துடன்) ஆனா நாங்களெல்லாரும் ஒரு பள்ளிக்கூடம் அமைக்கிறதா முடிவு செய்திருக்கோம்.

மான் : (ஓடி வந்து) அந்தப் பள்ளிக் கூடத்தில் படிப்பிக்கிறதற்கு ஒரு பாடத்திட்டம் போடுறம்.

நான் : (ஓடி வந்து) அந்த பாடத்திட்டத்த தயாரிக்கிறதுக்கு ஒரு குழு அமைச்சிருக்கம்.

பன்றி : அந்தக் குழுவுக்கு நீங்க தலைமை தாங்க வேணும்

பருந்து : இந்தக் குழுவில் இனத்திற்கு ஒரு வாய்ப்பு கொடுக்கப் படவேணும்

நான் : ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் ஒரு பிரதிநிதி இருந்தாப் போதும் (மிருகங்கள் தமக்குள் ஆமோதிப்பது போன்ற பாவணை)

எடுத்து
ரைஞர் : நாட்டில் நடக்கிறதான் காட்டிலையும் நடக்கிது. இன வாரிப் பிரதிநிதித்துவம். பாடத்திட்ட குழுவில் யார் யார் இருக்கிறான் கெண்டு பாப்பம். (மிருகங்கள் கதைப் பதை கேட்ட பின்பு)

ஓம..... ஓம.....

மீண்... பருந்து .. மான்... எவி... சிங்கம்... இந்த அஞ்சபேருந்தான் பாடத்திட்டக் குழுவில் இருக்குதுகள். மற்ற மிருகங்கள் எல்லாம் ஒரு மூலையில் போய் நிற்குதுகள்

(எனைய மிருகங்கள் ஒரு மூலையில் போய் ஒதுக்க ஜந்துபேரும் யோசிக்கிறார்கள்.

எடுத்துரைஞர்:-1 மீண்டும் தனது இடத்திற்குச் செல்கிறார்.)

சிங்கம் : நம்மைப் போல நம்மட பிள்ளைகள் அறியாமையில் முழுகி இருக்கக் கூடாது. எல்லோருக்கும் எல்லாம் தெரிய வேணும். எல்லாப் பாடங்களையும் எல்லாரும் படிக்க வேணும்.

எல்லோ

ரும் : ஓம் நீங்க சொல்றத நாங்க மனப்பூர்வமா ஏற்றுக் கொள்ளுறம்.

பருந்து : எல்லோரும் பறக்கக் கற்றுக் கொள்ள வேணும், அப்பத் தான் ஓர் இடங்களுக்குச் சென்று சாப்பாடு சேகரிக்க முடியும்

மீன் : பறந்தா மட்டும் போதாது தரையில வாழ்ற விலங்குகள் நீர்ல் விழுற அபாயம் இருக்கு. எனவே எல்லோருக்கு ம் நீச்சல் பயிற்சியும் கட்டாயம் வேணும்.

மான் : வேகமா ஓடத் தெரிய வேணும். அப்பத்தான் எதிரிகளிட்ட இருந்து தப்பிக்க சுலபமா இருக்கும்.

எலி : சமயத்தில திடீரெண்டு ஆபத்து வாற நேரத்தில செங் குத்தா மரத்தில ஏறத் தெரிய வேணும். சந்தர்ப்பத்திற்கு தரையிலயும் வள தோண்டத் தெரிய வேணும்.

சிங்கம் : பதுங்கியிருத்தல், எதிரிகளைப் பாய்ந்து தாக்குதல் என்ப வற்றிற்கு எல்லோருக்கும் பாயத் தெரிய வேணும்.

மான் : தலைவரே நீங்க சொன்ன மாதிரி எல்லோருக்கும் எல்லாம் தெரிஞ்சு இருக்கிறதுதான் நல்லது.

பருந்து : ஒம் நாங்க ஒவ்வொருவர் சொன்ன ஆலோசனையையும் பாடத்திட்டத்தில சேர்த்துக் கொள்ளுவோம்.

எலி : அப்பத்தான் நம்மட பாடத்திட்டம் ஒரு முழுமையான பாடத்திட்டமா இருக்கும்.

சிங்கம் : நீங்க கூறிய ஆலோசனைப்படியே எல்லாப் பாடங்களை யும் பாடத்திட்டத்தில சேர்த்துக் கொள்ளுவோம்.

ஏனைய மிருகங்கள் :

ஓம்...அப்படியே செய்வோம்.
(கூட்டம் கலைந்து மிருகங்கள் கூட்ட முடிவை மற்றுய மிருகங்களுக்கு சொல்லுகின்றன. அவை சந்தோஷத்தால் துள்ளிக் குதிக்கின்றன.)

பாடல்குழு: படிப்போம் படிப்போம்
பாடங்கள் படிப்போம்
எல்லோரும் எல்லாத்தையும்
நன்றாகப் படிப்போமே
நானும் உலகில் நடப்பவற்றை
நாமும் அறிந்து கொள்வோமே

(மான், சிங்கம், மீன், பருந்து, எலி ஆகிய மிருகங்கள் பாடம் நடத்துகின்ற ஆசிரியர்களைப் போல மேடையில் ஆங்காங்கு இருக்கின்றன. அப்பொழுது பாடம் படிக்க முயலார் வருகின்றார்.)

பாடல்குழு: சின்ன முயலார் வருகிறார்
சிரித்துக் கொண்டு வருகிறார்
நல்ல பாடம் கற்கவே
நயந்து கொண்டு வருகிறார்.

(முயல் துள்ளிக் கொண்டு முதலில் பருந்திடம் செல்கின்றது)

பருந்து : முயலாரே நீர் நன்றாக ஓடுவீர். ஆனால் உம்மால் பறக்க முடியாது. உமக்கு பாடம் பறப்பது பற்றியது. நான் சிறகை விரித்து பறப்பதுபோல நீர் உமது செவிகளையும் முன்னங்கால்களையும் ஆட்டி பறக்க முயற்சி செய்யும்.

முயல் : எனக்கும் பறக்கிறதுக்கு நல்ல விருப்பம்தான். இவ்வளவு நானும் இதுபற்றி யோசிக்காம் இருந்திற்றன்.
(என்று சொல்லிக் கொண்டு மரத்தில் ஏறி வானத்தில் பாய்ந்து பறப்பதற்காக முயற்சி செய்தது. பாய்ந்த முயல் தலையடிபட கீழே விழுகிறது.)

முயல் : என்னாலபறக்க முடியாமல் போய்விட்டதே(என அழுகிறது)

பருந்து : பறக்கத் தெரியவில்லை உனக்கு ஆனால் பறக்க முயற்சி செய்தாய். ஆகவே உனக்கு நூற்றுக்கு நாற்பது புள்ளி கள் போ.....

(பருந்திடம் பாடம் படித்த முயலார் மாணிடம் பாடம் கேட்பதற்காகச் சென்றார்.)

மான் : என்னைப்போல வேகமாகவும் அழகாகவும் நீ ஓடப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். (எனத் துள்ளிக் காட்டியது.)

முயல் : ஓடுவது எனக்கு பெரிய வேலையில்லை

மான் : ஆமையிடம் நீர் தோற்ற கதை எல்லாருக்கும் தெரியும்; சம்மா வாய்டிக்காம் ஓடும்.

முயல் : (ஒட முயற்சிக்கிறது. பறக்க முயற்சி செய்து விழுந்து அடிப்பட்ட காரணமாக முயலாரினால் சரியாக ஒட முடியவில்லை.) என்னால் சரியாக ஒட ஏலாம் இருக்குது. எல்லாம் நான் பறக்க வெளிக்கிட்டதின்ற வினை.

மாண் : நான் எதிர்பார்த்த மாதிரி உம்மால ஒட முடியல்ல சுமாராக தான் ஓடுறீர் அதால் உமக்குப் பாஸ் மாக்ஸ்தான் தரலாம்.

எ. உ. 2 : பாத்திங்களா முயலார்ர நிலமைய. அவங்க அவங்கஞ்கு ஏற்ற வேலையைத்தான் செய்ய வேணும் இல்லாட்டி முயலார்ர நிலமைதான் நமக்கும்

பாடல்குழு: காக்கையக்கா வருகிறார்
கத்தி கத்தி வருகிறார்
குள்ள நரி தன்னையே
கூர்ந்து பார்த்து வருகிறார்.

எ. உ. 1 : காக்கையாரும் படிக்கிறதுக்கு வந்திருக்கிறார். இவருக்கும் முயலார்ர கெதிதானோ என்னவோ தெரியல ஆனால் நன்றாகப் பாடக் கூடியவர். (இப்பொழுது மிகுங்கள் ஏனைய மிருகங்களுக்கு படிப்பிப்பது போன்ற பாவனை செய்ய வேண்டும்.)

காக்கை : (முதலில் எவியிடம் போய்) எவியாரே நான் உம்மட்ட படிக்க வந்திருக்கன்.

எவி : உம்மால பறக்க முடியும், பாட முடியும்; ஆனாலும் மரத்தில வளை தோண்ட நீர் முயற்சிக்க வேணும். இப்ப உம் மட அலகால ஒரு அழகான பெரிய வளை தோண்டும் பார்க்கலாம்;

காக்கை : எனக்கும் இப்படி நீண்ட நாள் ஆசை. இந்தக் குயில் கூட்டத்திற்ற இருந்து தப்ப இந்த வளை உதவியா இருக்கும். (என்று சொல்லிக் கொண்டு வளை தோண்ட ஆரம்பிக்கிறது) ஜயோ என்ற அலகு உடைஞ்சி போயிற்று (என்று அழுகிறது)

எவி : உம்மால சரியா வளை தோண்ட முடியல்ல அத்தோட உம்மட அலகையும் உடைச்சுப் போட்டார் உமக்கும் பாஸ் மாக்ஸ்தான்.

(காக்கை பின்பு பருந்திடம் செல்கிறது.)

பருந்து : என்னைப் போல அழகாக உம்மால பறக்க முடியுமா? பறந்து காட்டும் பார்ப்பம்.

காக்கை : (பறந்து பார்க்கிறது சரியாகப் பறக்க முடியல்ல) எனக்கு சரியான கஷ்டமா இருக்குது. வளை தோண்டி வாய் உடைஞ்சி போச்சது. எனக்கு சுகமில்லை.

பருந்து : காக்கையாய் இருந்து கொண்டே உம்மால சரியா பறக்க முடியல்ல. சரியா பறக்கக் கூட உனக்கு தெரியாது அதால் உனக்கு ஐம்பது மாக்ஸ்தான்

எ. உ. : காக்கைக்கும் அந்தக் கதிதான்.....ம..... பாப்பம் என்ன நடக்குது எண்டு

பாடல்குழு: வண்ண அணிலார் வருகின்றார்
வாஞ்சையோடு வருகிறார்
சின்னச் சின்ன விசயங்களை
தெரிந்து கொள்ள வருகின்றார்;

(அணில் முதலில் மீணிடம் செல்கிறது)

அணில் : எனக்கு நீந்திப் பாக்க வேணும் எண்டு ஆசை

மீன் : (ஏதோ சொல்வது போன்ற பாவனை செய்ய வேண்டும். அதற்கேற்ப இசை ஒலிக்க வேண்டும்.) இனி நீந்திப் பாரும்;

அணில் : (வாலைச் சுருட்டிக் கொண்டு தண்ணீரில் பாய்ந்தது; இங்கு தண்ணீராக மேடையின் கீழ் பகுதியைப் பயன்படுத்தலாம்) எனக்கு மூச்சு தினருது. சரியா நீந்தேலாம் இருக்கு(என்று சொல்லிக் கொண்டு வெளியே வந்தது.)

மீன் : உனக்கு நீந்த முடியல்ல. இன்னும் முயற்சி தேவ. உன்ற முயற்சிக்காக உனக்கு பாஸ்மாக்ஸ்தான்.

எ. உ. 1 : அணிலாரும் அசுடு வழிஞ்சி கொண்டு நிற்கிறார்; இனிம் ஆர் வாறாங்களோ தெரியாது...அந்தா நரியார் ஒ.....நல்ல முசுப்பாத்தியா இருக்கும் பாப்பம்

பாடல்குழு: நரியாரே நரியாரே
இங்கே ஒடி வா
நன்மைகள் செய்வோம்

இங்கே ஓடி வா
முந்திரிப் பழம் தாறேன்
இங்கே ஓடி வா
முட்டையும் சேர்த்துத் தாறேன்
இங்கே ஓடி வா

எடுத்துவாரா

ஞர் 2 : எல்லாரும் ஏறி விழுந்த கழுதையில் சக்கடத்தாரும் சறுக்கி விழுந்தாராம் நரியாரும் சறுக்கி விழுந்தான்

(நரி முதலில் எவியிடம் போகிறது)

எலி : நரியாரே நீர் இந்த மரத்தில் செங்குத்தாக ஏறும் பாப்பம். அது முக்கியமான விசயம்.

நாி : (செங்குத்தான் மரத்தில் ஏற தவறி கீழே விழுகிறது) ஜ்யோ என்ற இடுப்பு முறிஞ்சி போச்சு. நான் படிக்க வந்ததும் காணும் பட்ட வேதனையும் போதும்.

எலி : சும்மா அழாதயும். உமக்கும் பாஸ் மாக்ஸ்தான்

1 எ. உ. : பாத்திங்களா படிப்பிட சீத்துவத்து; எல்லோருக்கும் எல்லாத்துக்கும் மாக்ஸ்.

2 எ. உ. : தெரிந்த விசயம் தெரியாத விசயம் இரண்டுக்கும் புள்ளி தான் இப்படி இருந்தா நாடு எப்படி முன்னேறும் நாடு இல்ல காடு

1 எ. உ. : அந்தா இன்னும் ஆரோவாற் மாதிரி இருக்கு

2 எ. உ. : வெளவால்

1 எ. உ. : இவருக்கு விசயம் தெரியாது போல இருக்கு

(வெளவால் ஒவ்வொருவரிடமும் சென்றது ஒவ்வொருவரும் சொன்னதை சரியாகச் செய்தது)

இந்தக் காட்சி பாவனை மூலம் காட்டப்பட வேண்டும்; அதற்கேற்ப இசை கொடுக்கப்பட வேண்டும்;

(வெளவால் எல்லாம் செய்து முடித்ததும்)

எல்லா மிரு

கங்களும்

சோர்ந்து: நீர்தான் கெட்டிக்காரர் உமக்குத்தான் முதலிடம்

சிங்கம் : எல்லாப் பாடங்களிலும் நீர் திறமையாகச் செய்ததற்காக நான் இந்தத் தங்கப்பதக்கத்தை உமக்கு அளிக்கிறேன்

(எல்லா மிருகங்களும் கைகொட்டி மகிழ்கின்றன)

(இறுதியில் ஆசிரியர்களாக இருந்த மிருகங்கள் சதிரையில் இருந்து பேப்பர் திருத்துவது போன்ற பாவனை செய்ய வேண்டும்)

எ. உ. : இதுதான் நமது கல்வி முறை இதுதான் நமது கல்வி முறை இதுதான் நமது கல்வி முறை

திரை

~*~

கலாநிதி மெளன்குருவின் சங்காரம் ஈழத்து நாடக அரங்கிற்கு புதிய பரினா மத்தைக் கொடுத்தது. சங்காரம் நாடகத்தை அடியொற்றி எழுந்ததே இந்த நாடகம். சங்காரத்தின் சாராம்சத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டு இந்த நாடகம் பாடசாலை மாணவர்களுக்காக எழுதப் பட்டது. இதில் கிராமிய இசையும்கவிதை நடையும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இன்று மாக்சிய வெளிசம் உலக ரீதியாக சில பின்னடைவுகளைக் கண்டாலும் இறுதி வெற்றி இந்தத் தத்துவத்திற்கு மட்டும்தான். மனிதத்துவம் மனித நேய மும் ஐனநாயகத்தின் பெயரால் அழிக் கப்படுகின்ற இந்த நாளில் மாக்சிச வெளினிசத்தின் தேவை பெரிதும் உணரப் பட்டுள்ளது.

மானுடம்
வென்றதம்மா

மானுடம் வென்றதம்மா

- (நவீன கூத்து) -

மேடையேற்றம் : 02 - 04 - 1992

திருக்கோணமலை தமிழ் தினம்

இரண்டாம் பரிசு

பிரதியாக்கம்

பால. சுகுமார்.

இயக்கம்

மானுடம் வென்றதம்மா

(நாட்டுக் கூத்து பாணியிலான புதிய கூத்து)

(நடிகர்கள் அனைவரும் வரிசையாக வந்து சபைக்கு வணக்கம் தெரிவித்துவிட்டு செல்கின்றனர். அண்ணாவியார் மத்தளக்காரர் பிற் பாட்டுக்காரர் எல்லோரும் வலது பக்க பின் மூலையில் நிற்கின்றனர்)

சமுதாயம் : (விருத்தம்)

சமுதாயம் சபைக்கு வந்தேன்
சண்டாளர் அணியாயம் கூற வந்தேன்
படுபாவி அரக்கர் சேர்ந்து
பாதகம் செய்துவிட்டார் ..

(இதே பாடல் மீண்டும் தாளத்துடன் பாடப் படுகின்றது)

சமுதாயம் சபைக்கு வந்தேன்
சண்டாளரின் அணியாயம் கூறவந்தேன்
படுபாவி அரக்கர் சேர்ந்து
பாதகம் செய்து விட்டார்

பிற் பாட்டுக்

காரர் : படுபாவி அரக்கர் சேர்ந்து
பாதகம் செய்து விட்டார்

சமுதாயம்: ஆதியில் நானேதான் அமைதியாய்
இருந்து இங்கு வந்தேன்
சாதியின் பெயராலே என்னையே
சந்திக்கு இழுத்து வந்தார்

பி.பா.கா : சாதியின் பெயராலே என்னையே
சந்திக்கு இழுத்து வந்தார்

சமுதாயம்: அரக்கர்கள் ஒன்று சேர்த்து எந்தன் வாழ்வை
அணியாயப் படுத்தி விட்டார்
இரக்கமில்லாமலே என்னிடம்
இழிசெயல் புரிந்து விட்டார்

(என்று பாடிக்கொண்டு சமுதாயப் பெண்
பயந்து பிற்தாளத்திற்கு ஆடுகின்றாள்)

தானை தானானா தனன்னை
தானை தானானா
தானை தானானா தனன்னை
தானை தானானா

(இது முடிவடைகின்ற பொழுது)

சாதி (விருத்தம்)

அரக்கன் : சாதியின் அரக்கன் நானே
சபைதனில் வந்தேன் இங்கு
நீதியை உடைத்தெறிந்து
நேர்மையை அழித்திடுவேன்

பி.பா.கா : ஏ.....ஏ.....ஏ.....

சா.அர. : (தாளத்துடன்)

சாதியின் அரக்கன் நானே
சபைதனில் வந்தேனே ஓடியிங்கு
நீதியை உடைத்தெறிந்து - நான் இங்கு
நேர்மையை அழித்திடுவேன்

பி.பா.கா : நீதியை உடைத்தெறிந்து - நான் இங்கு
நேர்மையை அழித்திடுவேன்

சா.அர. : சுழலும் இவ்வுலகமெல்லாம் நான்
சற்றியே இங்கு வந்தேன்
நிழலாகப் படர்ந்து விட்டேன் - நானிங்கு
நிம்மதி அடைந்து விட்டேன்

பி.பா.கா : நிழலாகப் படர்ந்து விட்டேன் - நானிங்கு
நிம்மதி அடைந்து விட்டேன்

சாதி அர: மனிதருக்கிடையே நான் பிரிவினை
பல செய்து வெற்றி கண்டேன்
இனிதான் அவர் வாழ்வை நானேதான்
எகிறியே உடைத்தெறிந்தேன்

பிற்பா.கா: இனிதான் அவர் வாழ்வை நானேதான்
எகிறியே உடைத்தெறிந்தேன்
தந்தனத் தானானா தனன்னன்
தந்தனத் தானானா
தந்தனத் தானானா தனன்னன்
தந்தனத் தானானா

(படிப்படியாக இசை குறைகின்றது)

இனாரக்

கன்: (O விருத்தம் O)

இனத்தின் அரக்கன் நானே
இச்சபை தன்னில் வந்தேன்
எழில் கொஞ்சம் உலகம் தன்னை
எளிதாகப் பிரித்திடுவேன்

பாடல்

குழுவினர்: ஏ.....ஏ.....ஏ.....

இனார. : (தாளத்துடன்)

இனத்தின் அரக்கன் நானே
இச்சபை தன்னில் வந்தேன் நானே
எழில் கொஞ்சம் உலகம் தன்னை-நானிங்கு
எளிதாகப் பிரித்திடுவேன்

பாடல்குழு: எழில் கொஞ்சம் உலகம் தன்னை-நானிங்கு
எளிதாகப் பிரித்திடுவேன்

இனார. : சாந்தியாய் இருந்த மக்கள் தனையெல்லாம்
சதியினால் பிரித்துவிட்டேன்
சண்டைகள் கண்டு இங்கு
சந்தோசத்தின் எல்லை வரை சென்றேன்

பாடல்குழு: சண்டைகள் கண்டு இங்கு
சந்தோசத்தின் எல்லை வரை சென்றேன்

இனார. : மன்டைகள் உடையக் கண்டேன்
மகிழ்ச்சியின் எல்லைவரை சென்றேன்
வளங்கள் நிறை உலகம்
வாழ்வினில் அழியக் கண்டேன்

பாடல்குழு:வளங்கள் நிறை உலகம்
 வாழ்வினில் அழியக் கண்டேன்
 தான்னன தானானா
 தன்னன்ன தானன தானானா
 தான்னன தானான்னா
 தன்னன்ன தானன தானானா
 தந்தனத் தானானா
 தன்னன்ன தந்தனத் தானான்ன
 தந்தனத் தானான்னா
 தன்னன்ன தந்தனத் தானான்னா
 (ஓலி படிப்படியாகக் குறைகின்றது)

மொழி

அரக்கன் : (விருத்தம்)

மொழியின் அரக்கன் நானே-மக்கள்
 முழிகளைப் பெயர்க்க வந்தேன்
 வழிவழியாய் வந்த மக்கள் ஒற்றுமை
 சிதைக்க வந்தேன்.

பாடல்குழு:ஏ.....ஏ.....ஏ.....

மொழிஅர: (தாளத்துடன்)

மொழி அரக்கன் நானே - மக்களது
 முழிகளைப் பெயர்க்க வந்தேன்
 வழி வழியாய் வந்த ஒற்றுமை
 சிதைக்கவே இங்கு வந்தேன்

பாடல்குழு:வழி வழியாய் வந்த ஒற்றுமை
 சிதைக்கவே இங்கு வந்தேன்

மொழி

அரக்கன் : உணர்ச்சியைத் தூண்டி விட்டேன்
 உலகெலாம் போராட்டம் மலியக் கண்டேன்
 பிணங்களாய் குவிகின்றன இங்கு நான்
 பெருமிதம் கொண்டு நின்றேன்

பாடல்குழு:பிணங்களாய் குவிகின்றன இங்கு நான்
 பெருமிதம் கொண்டு நின்றேன்

மொ.அர: எங்குமே இரத்த வெள்ளம்

எதிலுமே யுத்த எண்ணம்
 புதுமை மிகு உலகம் - புழுதியில்
 புரஞ்சு சிரித்து நின்றேன்

பாடல்குழு:புதுமை மிகு உலகம் - புழுதியில்
 புரஞ்சு சிரித்து நின்றேன்
 தான்னன தானானா
 தன்னன்ன தானன தானானா
 தான்னன தானானா
 தன்னன்ன தானன தானானா
 தான்னன தானானா
 தான்னன தானானா
 தான்னன தானானா

வர்க்க அரக்கன் : (விருத்தம்)

வர்க்கமாம் அரக்கன் நானே
 மூர்க்கமாய் வந்தேன் இங்கு
 போர்க்குணம் கொண்டு நானும்
 புவிதனை அசைக்க வந்தேன்

பாடல்குழு:ஏ.....ஏ.....ஏ.....

வர்.அர. : (தாளத்துடன்)

வர்க்கமாம் அரக்கன் நானே
 மூர்க்கமாய் வந்தேன் இங்கு
 போர்க்குணம் கொண்டு நானும்
 புவிதனை அசைத்திட வந்தேனே

பாடல்குழு:போர் குணம் கொண்டு நானும்
 புவிதனை அசைத்திட வந்தேனே

வர். அர.: முதலாளி தன்னையே நானுவகில்
 வளரவே வைத்தேனே
 சுரண்டல் எனும் பேயை - சுற்றிவர
 உலவ விட்டேன் நான்

பாடல்குழு:சுரண்டல் எனும் பேயை - சுற்றிவர
 உலவவிட்டேன் நான்

வர்.அர். : மிரண்டனர் மக்களைல்லாம்
திரண்டது முதலாளி செல்வாக்கு
வரண்டனர் பாட்டாளிகள் - அவர் வாழ்க்கை
புரண்டது மண் மேலே

பாடல்குழு:வரண்டனர் பாட்டாளிகள் - அவர் வாழ்க்கை
புரண்டது மண் மேலே

வர்.அர் : இருண்டது உலகமெல்லாம்-நாங்களைல்லாம்
இன்பத்தில் குளித்து நின்றோம்து

பாடல்குழு:தானன் தானானா
தனன்னன் தானன் தானானா
தானன் தானானா
தனன்னன் தானன் தானானா

சமுதாயம்: (தாளத்துடன்)
அம்மா பாரீரே.....அம்மா பாரீரே
சமுதாயம் பட்ட பாட்டை
சபை தன்னில் கேட்டாரே

பாடல்குழு:அம்மா பாரீரே... அய்யா பாரீரே

சமுதாயம்: கைகள் அசைக்க முடியவில்லை
கால்கள் நடக்க முடியவில்லை
மெய்யோ ஒடுங்கிச் சோருது - எந்தன்
மேனி முடங்கிச் சாகுது

பாடல்குழு:மெய்யோ ஒடுங்கிச் சோருது - எந்தன்
மேனி முடங்கிச் சாகுது

சமுதாயம்:அந்த பார்த்தன் இங்கில்லைக் காக்க
சிறிராமனும் இங்கில்லைப் பார்க்க
கண்ணன் வர மாட்டான் காண
எந்த மன்னனும் இங்கில்லைக் காக்க

பாடல்குழு:கண்ணன் வரமாட்டான் காண
எந்த மன்னனும் இங்கில்லைக் காக்க
அம்மா பாரீரே அய்யா பாரீரே

சமுதாயம்: என்குறை யாரிடம் சொல்வேன்
என்னிலை யாரிடம் சொல்வேன்

கண்கள் சோருது ஜீயோ
எந்தன் கைகள் சாகுது ஜீயோ

பாடல்குழு:கண்கள் சோருது ஜீயோ
எந்தன் கைகள் சாகுது ஜீயோ
அம்மா பாரீரே அய்யா பாரீரே

(பாடல் முடிவறுகிற பொழுது சமுதாயமாக
உருவாக்கப்பட்டபெண் நிலத்தில் உணர்வின்றி
வீழ்கிறாள். அரக்கர் கூட்டம் அவளைவிட்டு
அகன்று செல்கின்றது.)

புதிய இளை
ஞர்கள் : (விருத்தம்)

புதிய இளைஞர்கள் வந்தோம்
புதுமைகள் செய்திட வந்தோம்
மனிதர்கள் வாழ்வை மாற்றி
மானிடம் தழைக்க வந்தோம்

பாடல்குழு:ஓம்..... ஓம்.....

(இளைஞர் குழுவுக்கு அரக்கர் கூட்டத்திற்கு
கொடுத்த தாளத்தை போல்லாமல் வித்யாச
மான தாளக்கட்டு கொடுக்கப்பட வேண்டும்.)

4. இளை: (தாளத்துடன்)

புதிய இளைஞர்கள் வந்தோம்
புதுமைகள் செய்திட வந்தோம்
மனிதர்கள் வாழ்வை மாற்றி
மானிடம் தழைக்க வந்தோம்

பாடல்குழு:மனிதர்கள் வாழ்வை மாற்றி
மானிடம் தழைக்க வந்தோம்

5. இளை: சமுதாய அழிவுகள் நீக்கி
சமதர்மம் நாட்டிட வந்தோம்
முழுதான சுதந்திரம் தன்னை
பழுதின்றித் தந்திட வந்தோம்

பாடல்குழு:முழுதான சுதந்திரம் தன்னை
பழுதின்றித் தந்திட வந்தோம்

பு.இளை.: சமுதாயத் தாயின் விலக்கை
உடைத்திட ஓடிவந்தோம்
இனிதாக மக்கள் வாழ்வை
மாற்றிட நாடி வந்தோம்

பாடல்குழு:இனிதாக மக்கள் வாழ்வை
மாற்றிட நாடி வந்தோம்
தந்தின தந்தன தானா
தானின தானின தானா
தந்தன தந்தன தானா
தானின தானின தானா

(தாளவயம் மாறுகின்றது. புதிய இளைஞர்கள் அரக்கர்களை அழிப்பதற்கு கோபத்துடன் ஆடுகின்றனர்)

பு.இளை.: சாதி அரக்கன் எங்கே - அவன்
தலையைக் கொய்வோம் நாங்கள்
நீதியைக் காட்ட வந்தோம் - நல்
நெறியினை நாட்ட வந்தோம்

பாடல்குழு:நீதியைக் காட்ட வந்தோம் - நல்
நெறியினை நாட்ட வந்தோம்
தா தெய்ய தெய்ய தெய்யா
தத் தெய்ய தெய்ய தெய்யா
தா தெய்ய தெய்ய தெய்யா
தத் தெய்ய தெய்ய தெய்யா

பு.இளை.: வெறி கொண்ட இவனையெல்லாம்
வீழ்த்தியே வெற்றி காண்போம்
தறிகெட்டு ஓடிடுவாரே - நாம்
சம நிலை கண்டிடுவோமே

பாடல்குழு:தறிகெட்டு ஓடிடுவாரே - நாம்
சமநிலை கண்டிடுவோம்
தா தெய்யா தெய்ய தெய்யா
தத் தெய்ய தெய்ய தெய்யா
தாதெய்ய தெய்ய தெய்யா
தத்தெய்ய தெய்ய தெய்யா

(சாதி அரக்கனைச் சூழ்ந்து அவனைத் தரையில் வீழ்த்தி ஒரு மூலையில் அவனைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு மற்ற அரக்கர்களை தேடுகின்றனர். மற்றய அரக்கர்கள் பயந்து கொண்டு கூனிக்குறுகி தாளவயத்திற்கு ஏற்ப ஆடுக் கொண்டு நிற்கின்றனர்)

பு.இளை.: (தாளத்துடன்)
(வேறு தாளம் மாறுகிறது)
எங்கே அவனைக் காணவில்லை
இனத்தின் அரக்கனைக் காணவில்லை
வாடா வெளியே வந்துவிடு
முடா உன்னை கொன்றிடுவோம்

பாடல்குழு:வாடா வெளியே வந்துவிடு
முடா உன்னைக் கொன்றிடுவோம்
தானா தானா தானா - தன
தானா தானா தானா
தானா தானா தானா - தன
தானா தானா தானா

பு.இளை.: நாளும் நீயே உலகெல்லாம்
நர்த்தனம் புரிந்து வந்தாயே
நாசங்கள் செய்து விட்டாயே-பல
மோசங்கள் செய்து விட்டாயே

பாடல்குழு:நாசங்கள் செய்து விட்டாயே-பல
மோசங்கள் செய்து விட்டாயே
தானா தானா தானா-தன
தானா தானா தானா
தானா தானா தானா-தன
தானா தானா தானா

பு.இளை.: உன் வேசம் கலைந்து இப்போது
உன் வீரம் குலைந்தது எப்போது
ஓரம் ஓரம் ஓடிவிடு-உன்
உயிரைக் குடிப்போம் ஓடிவிடு

பாடல்குழு:ஓரம் ஓரம் ஓடிவிடு-உன்
உயிரைக் குடிப்போம் ஓடிவிடு

தானா தானா தானா - தன
தானா தானா தானா
தானா தானா தானா - தன
தானா தானா தானா

(இளைஞர்களால் மொழி அரக்கன் கீழே வீழ்த் தப்படுகிறான். இளைஞர்கள் மற்ற அரக்கர் களை தேடுகின்றனர்.)

4. இளை (தாளத்துடன்)

(வேறுபட்ட தாளம் அமைய வேண்டும்)
மொழியின் அரக்கன் எங்கே
அவன் மூச்சினை நிறுத்தி விடுவோம்
வழிகள் தோறும் எல்லாம் - அவன்
வாழ்க்கையை நசுக்கிவிடுவோம்

பாடல்குழு: வழிகள் தோறும் எல்லாம்-அவன்
வாழ்க்கையை நசுக்கி விடுவோம்
தக்கிட தக்கிட தாம்
திக்கிட திக்கிட தீம்
தக்கிட தக்கிட தாம்
திக்கிட திக்கிட தீம்

4. இளை: பாவி சண்டாளா உன்னை
பாரினில் வளரவிட்டால்-வீண்
வெட்டியாய் வாழ்ந்து விட்டாய்-உன்னை
வெட்டியே சாய்த்து விடுவோம்

பாடல்குழு: வெட்டியாய் வாழ்ந்து விட்டாய்-உன்னை
வெட்டியே சாய்த்து விடுவோம்
தக்கிட தக்கிட தாம்
திக்கிட திக்கிட தாம்
தக்கிட தக்கிட தாம்
திக்கிட திக்கிட தீம்

4. இளை: முட்டி மோதி உன்னை
முழியை தோண்டி ஏறிவோம்
கட்டி உருட்டி உன்னை
கடலில் ஏறிந்து விடுவோம்

பாடல்குழு: கட்டி உருட்டி உன்னை
கடலில் ஏறிந்து விடுவோம்
திக்கிட தக்கிட தாம்
திக்கிட திக்கிட தீம்
தக்கிட தக்கிட தாம்
திக்கிட திக்கிட தீம்
(மொழி அரக்கனின் கதையும் முடிக்கப்படு
கின்றது. அவனையும் ஒரு மூலையில் இழுத்து
எறிகின்றனர்.)

4. இளை: (தாளத்துடன்) (தாளம் மாறுகிறது)
வார்க்க அரக்கன் வாடா - உன்னை
வாட்டி வதைப்போம் நாங்கள்
போர்க்குணம் கொண்ட உன்னை
புதைத்திட இங்கு வந்தோம்

பாடல்குழு: போர்க்குணம் கொண்ட உன்னை
புதைத்திட இங்கு வந்தோம்
திகிட திகிட திகிட தீம்
தகிட தகிட தகிட தாம்
திகிட திகிட திகிட தீம்
தகிட தகிட தகிட தாம்

4. இளை.: முதலாளி என்ற பேயை - மழு
உலகிலும் வளரவிட்டாய்
சிதலாக்கி இங்கு உன்னை
சிதைத்திடப் போறோம் வாடா

பாடல்குழு: சிதலாக்கி இங்கு உன்னை
சிதைத்திடப் போறோம் வாடா
திகிட திகிட திகிட தீம்
தகிட தகிட தகிட தாம்
திகிட திகிட திகிட தீம்
தகிட தகிட தகிட தாம்

4. இளை.: சமுதாயம் தன்னை நீங்கள்
சந்தி சிரிக்க வைத்தீரே
ஆர்த்தெழுந்தோம் இன்று நாங்கள்
அழித்தொழிப்போம் உம்மை நாங்கள்
திகிட திகிட திகிட தீம்
தகிட தகிட தகிட தாம்

திகிட திகிட திகிட தீம்
தகிட தகிட தகிட தாம்

(வர்க்க அரக்கனும் மடிந்து வீழ்கின்றான்)

(அரக்கர்கள் அனைவரும் அழிந்து விழு, விழுந்து கிடந்த சமுதாய அன்னையில் சிறிது சிறிதாக அசைவு ஏற்படுகின்றது. பாடல் குழுவினர் மெதுவாக குரல் கொடுக்கின்றனர். அதற்கேற்ப அசைவு நிகழ்கின்றது.)

பாடல்குழு:ஆ ஆ ஆ
ஆ ஆ ஆ
ஆ ஆ ஆ

(ஹம்மிங் மெதுவாக ஆரம்பித்து படிப்படியாக உயர்கிறது. அதற்கேற்ப சமுதாய அன்னை எழுந்து நிற்க முயற்சிக்கிறான்)

எல்
லோரும் ; ஆ ஆ ஆ
ம ம ம
ஆ ஆ ஆ
ம ம ம

எல்
லோரும் : மகிழ்ச்சி கொண்டு நாங்கள் - இங்கு ஆடிடுவோமே
சமுதாயத்தின் துன்பம் நீங்கி
மகிழ்ந்திடுவோமே
அனபு கொண்ட உலக மக்கள்
அனைவரும் ஒன்றாய்
இன்பமாக ஆடிடுவோம்
எழுச்சி கொண்டு ஆடிடுவோம்
பேதங்கள் நீங்கி
மகிழ்ந்திடுவோம்
வேதங்கள் மொழிவோம்
சமதர்ம வேதங்கள்
மொழிவோம்:

திரை

—★—

அண்மைக் காலமாக சூழல் பாதுகாப்பு பற்றிய விழிப்புணர்வு உலக ரீதியாக ஏற்பட்டு வருகிறது. 1992ல் ரியோடி ஜனரோவில் நடைபெற்ற சூழல் பாதுகாப்பு மகா நாடு மூன்றாம் உலக நாடு களில் ஒரு புதிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி யுள்ளது. இலங்கையிலும் சூழல் பாதுகாப்புப்பற்றி பரவலாகப் பேசப்படுகின்ற இந்த நாளில் எனது எண்ணப் பொறி களை இங்கு நாட்டிய நாடகமாக்கி யுள்ளேன்.

சூழலைக் காப்போம்

சூழலைக் காப்போம்

(நாட்டிய நாடகம்)

மேடையேற்றம் : 07 - 05 - 1990

முதூர் பிரதேச சூழல் தினப்போட்டி
முதல் பரிசு

17 - 01 - 1991

தமிழ்நாடு இறையியல் கல்லூரி
அரசராடி மதுரை

19 - 06 - 1991

விபுலானந்தர் நூற்றாண்டு விழா
தி. மேற்கு தமிழ் ம. வி

21 - 07 - 1991

திருகோணமலை சூழல் தினப்போட்டி
முதல் பரிசு

02 - 07 - 1992

திருகோணமலை தமிழ் தினம்
முதல் பரிசு

17 - 07 - 1992

மட்டக்களப்பு
மாகாணத் தமிழ் தினம்

பிரதியாக்கம்

பால. சுகுமார்

இணைஇயக்கம்

இயக்கம்

கோகிலா சண்முகநாதன்

சூழலைக் காப்போம்

(நாட்டிய நாடகம்)

(மேடையில் நடி கர்கள் அவரவர்களுக்குரிய இடங்களில் உறைநிலையில் மலையாகவும், மரமாகவும் பாவனை செய்து கொண்டு நிற்கின்றனர். நடுமையத்தில் இயற்கையன்னையாக உருவகிக்கப்பட்டவரும் - மேடையில் பின் பகுதியில் மனிதர்களாக உருவகிக்கப்பட்ட நால்வரும், முன் பகுதியில் இயற்கையாக உருவகிக்கப்பட்ட அறுவரும் மொத்தமாக மேடையில் பதினொரு பேர் இருக்கின்றனர். இங்கு பாடல் முழுவதும் பாடகர் குழுவினராலேயே பாடப் படுகின்றன. பாடலுக்கேற்ப நடிகர்கள் அபினய பாவங்களை வெளிப்படுத்துகின்றனர். திரை விலகும் பொழுது பாடல் குழுவினர் பாடல் இசைக்க ஆரம்பிக்கின்றனர்)

பாடல் : (இப்பாடல் பூபாள ராகத்தில் தொகையறாவாக அமைய வேண்டும்)

பூபாளம் இதழ் திறக்க
இருள் ரேகை கரைந்தோட
வான் மேகம் இதமுருக
வையகம் உளம் குளிர
விண் மீன்கள் கண் சிமிட்ட
வான் தாரை வழிந்தோட
இயற்கை அன்னையின்
எழிலான கொலுவிருப்பு

(இப்பாடல் முடியும் வரையில் எல்லோரும் உறைநிலையிலேயே நிற்கின்றனர். தொடர்ந்து வருகின்ற அடுத்த பாடல் பூபாள ராகத்தில் நடனத்திற்கேற்ப தாள் அசைவுகளை தொடங்குகின்றது: இப்பாடல் படிக்கப்படுகின்ற பொழுது மனிதர்களாக உருவகிக்கப்பட்டவர்கள் உறைநிலையில் நிற்க மற்ற அனைவரும் ஆடுகின்றனர். பிரதான பாத்திரமான இயற்

கையன்னையின் ஆட்ட முறை வேறுபட்டதாக
வும் ஏனையவர்களுடைய ஆட்ட முறை வேறா
னதாகவும் இருக்க வேண்டும்.)

பாடல் : (தாளத்துடன்)

இயற்கை அன்னையின்
எழில் கோலம்
வானமும் கடலும்
வையகம் அனைத்தும்
பூவிரும் சோலையும்
பூக்களும் கனிகளும்
வண்ண நிலவொடு
வளங்கள் அனைத்தும்
இயற்கை ஈந்த
எழிற் கொடையாமே

நதியும் பலையும்
நல்சனை ஓடையும்
பொதியொடு வெற்பும்
பூதலக் கனிமமும்
இந்திர ஜாலமாய்
இயங்கிடும் உலகம்
இயற்கை ஈந்த
அருள் கொடையாமே

(இப்பாடல் முடிய ஆடிய அனைவரும் தாங்கள்
ஆம்பத்தில் நின்றதைப்போல உறைநிலை அடை
கின்றனர். மனிதர்களாக உருவகிக்கப்பட்டவர்
கள் அடுத்த பாடல் தொடங்கும்போது ஆடத்
தொடங்குகின்றனர்.)

பாடல் : மனிதன் வந்தான்
மனிதன் வந்தான்
இயற்கை தன்னை
மாற்றிட வந்தான்
மரங்களை அரிந்தான்
பூமியைக் குடைந்தான்
மலையைப் பிழுந்தான்
நதியை தடுத்தான்

இயற்கை அழிந்தது
இழிந்த செயலால்
மழையுமின்றி
வரண்டது உலகம்
மாண்டனர் மனிதார்
அழிந்தது சூழல்
மடிந்ததையோ
இயற்கை அன்னை.

(மேல் குறித்த பாடல்களுக்கு மனிதர்களாக
உருவகிக்கப்பட்டவர்களுடைய ஆட்டம் வேக
மானதாக இருக்க வேண்டும். அபிநயங்களுக்கு
ஏற்ப உறைநிலையில் நின்றவர்கள் தரையில்
விழுகின்றனர்.)

தனன் தான்னா
தனன் தான்னா
தனன் தான்னா
தானா னா

தனன் தான்னா
தனன் தான்னா
தனன் தான்னா
தானா னா

(மனிதர்கள் மீண்டும் தாங்கள் நின்ற இடத்
திற்கு சென்று உறைநிலையில் நிற்கின்றனர்;
தொடர்கின்றது அடுத்த பாடல்.)

பாடல் : ஒயோ நாம் என்ன செய்வோம்
எங்கள் நிலை
யாரிடம் முறையிடுவோம்
வளர்த்தவர் எமையிங்கு
இழிவுடன் அழித்தனர்
எடுத்தவர் எமையின்று
எங்கேயோ தொலைத்தனர்
யாரிடம் முறையிடுவோம்
எங்கள் நிலை
எவரிடம் சொல்லிடுவோம்

ஜேயோ நாம் என்ன செய்வோம்
எங்கள் நிலை

யாரிடம் முறையிடுவோம்
படைத்தவன் இங்கில்லை
பரிதாபம் சொல்விட
தடுத்திட வந்தவர்
தடுமாறி விழுந்தனர்
எம் நிலை பார்சோ
எங்கள் நிலை
ஏனென்று கேள்வோ

ஜேயோ நாம் என்ன செய்வோம்
எங்கள் நிலை
யாரிடம் முறையிடுவோம்

(இங்கு ஆட்டம் படிப்படியாக வேகம் குறைந்து
அனைவரும் உயிர்போகின்ற நிலையை அடைந்து
சோர்ந்து சரிந்து கீழே விழுகின்றனர்.)

ஆண்குரல்: மரணித்து விட்டதையோ குழல்
மரணித்து விட்டதையோ குழல்
இரண்ணியன் போல மனிதர்கள் தோன றி-2
இயற்கையை அழித்தனரே

இயற்கை மகள் எழிலிழந்து
எண்ணிட முடியா துயரடைந்து
குதிகலங்கி நிற்கின்றாள்.
குதிகலங்கி நிற்கின்றாள்.

(இப்பாடல் பின்னணியில் பாடப் படுகின்ற
போது இயற்கை அண்ணையும் மயக்கமடைந்து
விழுவதாக இருக்க வேண்டும். இங்கு நெறியா
ளா தனது கற்பனைத் திறனுக்கேற்ப இக்காட்ட
சியை அமைத்துக் கொள்ளலாம்)

பாடல் : மின்னல் மின்னல் மின்னல்
இடி இடி இடி
மின்னல் மின்னல் மின்னல்
இடி இடி இடி
மின்னல் மின்னல் மின்னல்
இடி இடி இடி

91

(உறைநிலையில் நின்ற மனிதர்கள் மீண்டும்
மேடைக்குள் பிரவேசிக்கின்றனர். மின்னல் இடிக்
குரிய பாவனை செய்கின்றனர்)

தத்தகிட தத்தகிட
தத்தகிட தாம்தாம்
தித்தகிட தித்தகிட
தித்தகிட தீம் தீம்

மின்னல் மின்னல் மின்னல்
இடி இடி இடி
மின்னல் மின்னல் மின்னல்
இடி இடி இடி

தத்தகிட தத்தகிட
தத்தகிட தாம் தாம்
தித்தகிட தித்தகிட
தித்தகிட தீம் தீம்

மின்னல் மின்னல் மின்னல்
இடி இடி இடி
மின்னல் மின்னல் மின்னல்
இடி இடி இடி
மின்னல் மின்னல் மின்னல்
இடி இடி இடி

(மேடையில் இடி இடித்து மின்னலடித்து மழை
பெய்வதுபோன்ற உணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும். இத்தாள் முறை முடிவடைந்ததும் மனிதர்கள் மீண்டும் உறைநிலைக்கு செல்கின்றனர்.)

பாடல் : (பாடல் தொடங்குகின்ற பொழுது தரையில் விழுந்துகிடந்
தவர்களில் முதலில் அவர்களது கால் விரல்களில் அசைவு
ஏற்படுகின்றது. தொடர்ந்து படிப்படியாக அவர்களது
அசைவு உச்ச நிலையை அடைகின்றது. அதுவரை பாடகர்
களின் ஹம்மிங் ஓவியும் அதற்கேற்ப மிருதங்கத்தின் ஓவியும் அமைய வேண்டும். இப்பகுதியை நெறியாளர் இசை அமைப்பாளருடன் சேர்ந்து அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஹம்மிங் ஓவி முடிவடைகின்றபொழுது அனைவரும் மீண்டும் தாங்கள் முன்பிருந்த உறை நிலைக்கு வருகின்றனர்; மீண்டும் பாடல் தொடங்குகின்றது.)

மீண்டும் புதிதாய் பிறந்தோம் இனிதாய் இனிதாய் எழுந்தோம்	2
வளர்வோம் வளர்வோம் வல்லமையுடனே மலர்வோம் மலர்வோம் மகிழ்ச்சிப் புயலாய்	2
மீண்டும் புதிதாய் பிறந்தோம் இனிதாய் இனிதாய் எழுந்தோம்	2
பூமியெங்கும் விரிவோம் புதிய சரித்திரம் படைப்போம்	2
உலகம் எங்கும் படர்வோம் உரிமையோடு வாழ்வோம்	2
மீண்டும் புதிதாய் பிறந்தோம் இனிதாய் இனிதாய் எழுந்தோம்	2
கிழக்கில் குரிய உதயம் - அது எங்கும் பரந்து விரியும்	2
வழக்கம்போல நாங்கள் மீண்டும் ஏழிலாய் இணைவோம்	2
மீண்டும் புதிதாய் பிறந்தோம் இனிதாய் இனிதாய் எழுந்தோம்	2
(இங்கும் இயற்கையன்னையின் ஆடல் முறை தனியானதாகவும் ஏனையவர்களது நடைமுறை வேறுபட்டதாகவும் இருக்க வேண்டும். இங்கு ஆடப்படுகின்ற ஆட்டம் உற்சாகத்தையும் புதிய புத்துணர்ச்சியையும் பிரதிபலிப்பதாய் அமைய வேண்டும்)	

பாடல் : சூழலைக் காக்க கூடுவோம்
தோழ்களை நிமிர்த்தியே எழுவோமே
அழைக்கின்றோம் அன்புடன் நாமும்மை
கனிவோடு வருகவே வருகவே
சூழலைக் காக்க கூடுவோம்
தோழ்களை நிமிர்த்தியே எழுவோமே

(இப்பாடல்களுக்கு இயற்கை அன்னையும் இயற்
கையாக உருவகிக்கப்பட்டவர்களும் அபிநியம்
பிடித்து ஆட மனிதர்கள் உறைநிலையில் நிற்
கின்றனர். மீண்டும் பாடல் தொடங்குகின்ற
போது மனிதர்கள் ஆட மற்றவர்கள் உறை
நிலையில் நிற்கின்றனர்.)

பாடல் : அரையில் கச்சை வரிந்தே கட்டி
அனைவரும் கையில் வாழுடன் நிற்போம்
இரவில் ஜாமம் முழுதும் நாமே
இமைகள் மூடா காத்திடுவோமே
(மனிதர்களும் இயற்கையும் இணைந்து ஆடு
கின்றனர்)

பாடல் : சூழலைக் காக்க கூடுவோம்
தோழ்களை நிமிர்த்தியே எழுவோமே
அழைக்கிறோம் அன்புடன் நாமும்மை
கனிவோடு வருகவே வருகவே
சூழலைக் காக்க கூடுவோம்
தோழ்களை நிமிர்த்தியே எழுவோமே.

பாடல் : சூழலைக் காக்க கூடுவோம்
தோழ்களை நிமிர்த்தியே எழுவோமே
அழைக்கிறோம் அன்புடன் நாமும்மை
கனிவோடு வருகவே வருகவே
சூழலைக் காக்க கூடுவோம்
தோழ்களை நிமிர்த்தியே எழுவோமே

(இப்பாடல் முடியும்பொழுது மனிதர்கள் படிப்
படியாக தாங்கள் முன்பிருந்த இடத்திற்குச்
சென்று உறைநிலையில் நிற்கின்றனர். மற்றவர்
கள் தங்கள் முன்பு நின்ற நிலைகளிலேயே உறை
நிலையில் நிற்கின்றனர்)

பாடல் : யுத் தங்கள் தோன்றின
சத்தங்கள் எழுந்தன
மனிதர்கள் மடிந்தனர் இங்கே

தெய் தெய் தெய் தெய்
தெய் தெய் தெய் தெய்
தெய் தெய் தெய் தெய் தெய் தா

அனுகுண்டு வந்தது
அழிவுகள் பெருத்தது
மனிதர்கள் மடிந்தனர் இங்கே

தெய் தெய் தெய் தெய்
தெய் தெய் தெய் தெய்
தெய் தெய் தெய் தெய்தா

சூழலில் சுதந்திரம் இங்கு
கனவாய் மாறியதாலே
மனிதர்கள் மடிந்தனர் இங்கே

தாதெய் தாதெய் தெய்தா
தாதெய் தாதெய் தெய்தா
தாதெய் தாதெய் தெய்தா

யுத்தங்கள் தோன்றின
சுத்தங்கள் எழுந்தன
மனிதர்கள் மடிந்தனர் இங்கே

அனுகுண்டு வந்தது
அழிவுகள் பெருத்தது
மனிதர்கள் மடிந்தனர் இங்கே

சூழலில் சுதந்திரம் இங்கே
கனவாய் மாறியதாலே
மனிதர்கள் மடிந்தனர் இங்கே

(இப்பாடல் பகுதிக்கு யுத்தத்தினால் சூழல் எப்படி மாறுகின்றது என்ற நிலைமையை அபிநயங்கள் மூலம் எடுத்துக்காட்ட வேண்டும்)

(யுத்த ச் சூழ்நிலை காட்டப்பட்டதன் பின்பு உறைநிலையில் இருந்த மனிதர்கள் மீண்டும் அரங்குக்குள் பிரவேசிக்கின்றனர்)

பாடல் : இந்நிலை மாற்றிடுவோம் - இந்த இழி நிலை போக்கிடுவோம்
பொன்னெனப் போற்றிடுவோம்
புவிதன்னை வாழ வைப்போம்:

கண்ணெனக் காத்திடுவோம் - இனி
காதலாய் வாழ்ந்திடுவோம்
மண்ணினை மதித்திடுவோம்
மாண்புகள் காத்திடுவோம்

(இறுதியில் எல்லோரும் இணைகின்றனர். எல் கோரும் சூழலைக் காக்கவூடி புதிய சூழலை கட்டியெழுப்ப முயல்கின்றனர்)

பாடல் : புதிய சூழலும் புதிய பாதையும்
மலரும் நாளிது
புதிய கொள்ளைகள் சூழலைக் காக்க
வளரும் நாளிது.

அலையென எழுவோம்
மலையென உயர்வோம்
சூழலைக் காக்க
போரிடுவோம்.

திரை

~●~

இந்த நாடகங்களின் உருவாக்கத்திற்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளித்தவர் காலஞ்சென்ற

திரு. சோ. கேசவராஜா (S.L.E.A.S)

முன்னாள் அதிபர்
திருகோணமலை விபுலாணந்த
தமிழ் மகாவித்தியாலயம்

எனது நாடக மேடையேற்றங்களின்போது என்னொடு இணைந்த கலைஞர்கள்

இசை அமைப்பு	: திருமதி. சந்திரவதனா திருமதி. அம்பிகாவதி சிறிதரன்
ஒகன்	: திரு. எஸ். பொமினிக்
தபேலா	: திரு. மு. சடாச்சரம்
வயலின்	: திருமதி. ரஞ்சனி கிறிஸ்ரோபர்
பெடால்கி	: திரு. சி. செல்வெற்தினம்
மத்தளம்	: திரு. க. சிவதாசன்
உடுக்கு	: திரு. கா. வீரசிங்கம்
அரங்க அமைப்	: திரு. எஸ். சோதிலிங்கம்
ஓவியம்	: திரு. எஸ். சிறிதரன்
ஓப்பணை	: திருமதி. பிரமிளா சுகுமார், திருமதி. பராசக்தி, திருமதி. அசோகராணி, திருமதி. ஆர். நடேசலிங்கம், கெல்வி. ராகஸ்

தி/சேணையூர் மகாவித்தியாலய மாணவ மாணவிகள்

தி/திருகோணமலை விபுலானந்த தமிழ் மகாவித்தியாலய
மாணவ மாணவிகள்

பல்வேறு வகையில் துணை நின்றவர்கள்:

திரு. எஸ். பாலசிங்கம் (பிரதி அதிபர், திருகோணமலை
விபுலானந்த தமிழ் மகாவித்தியாலயம்)

திரு. க. ஜெயராஜா

திரு. சி. மதியழகன்

திரு. கு. சுதாசிவம்